

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Α'. 1862.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΤΕΥΧΟΣ Η'.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

τιμή έκδοσις της εφημερίδος δι' ὅλην τὴν
τελευτὴν προκαταβλητέα δραχμῶν 20.
τοῖς ἀτακτοῖς δὲ τῆς ἀρχαίας ἐταιρίας 19.
μοναδικὰ τεύχη εἶναι ἐκμισθύνονται.

πρὸς ἄλλους ἀφορῶσα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐ-
ταιρίας, εἰς αὐτὴν προφορικῶς εἰς ἔγγραφο, γίνε-
ται ἡ ἐκδοσις. Ἀθ. Σ. Γουσσινάκης
ἐκτελεστὴς καὶ ἡγητὴς τοῦ πανεπιστημίου.

καὶ τῆδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίςποτεται.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

ἄριθμὸς τῆς 6 Σεπτεμβρίου.

1862.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

άρ. 188
Δῶρος
Ἀπολλωνίου
Ἀντισχεύς.
ἀριθ. 189
Πόπλιος
Λακίνιος
Ἀπολλωνίου
Σφρίτιος.
άρ. 190
Νίκη
Διοσίου
Ἡρακλεώτης.
άρ. 191
Ἀπολλωνία
Ἀπολλωνίου
Μαγνήτης
Δάμωνος
Λακεδαιμονίου
τυνί.
άρ. 192.
Ἐλένη
Ζαφύρου
Ἀντιόχισσα
Ἀριστοδήμου
Ἀχαρνέως
τυνί.
άρ. 193
Βίστη
Δημιανέτου
Ἡρακλεώτης.
άρ. 194
Εὐτυχος
Ἀλγαρμονος
Ἀντισχεύς.
άρ. 195
Κῶτις
Κεραλλωνος
Ἡρακλεώτης.

άρ. 196
Θάλεια
Ἡρακλεώτης.
άρ. 197
Βαχχίς
Ἡρακλεώτης
Μολχία.

ἅπανται αἱ ἀνωτέρω εἴδη νεκρικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀπὸ ἀρ. 188 — 197 εὐρέθησαν ἐν τῇ κατὰ τὸ Γερσάνιον Ἀθη-
νῶν οἰκίᾳ τοῦ κυρίου Λυσάνδρου Καυτανζόγλου, αἱ
πλείσται τοῦτο τὸ ἔτος· κείνται δὲ αὐτῇ. τὰ ἀπεικα-
σματα αὐτῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος τεύχους ἐγένον-
το ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ι. Γ. Παπαδόπου, καὶ ἔκτισσαν πα-
ράδειγμα τοῖς δημοσιεύουσιν ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερί-
δι νεκρικὰς ἐπιγραφὰς τῆς χρήσεως τοῦ τέπου καὶ τῆς
οἰκονομίας, ὅπως τοῦτο μὲν μὴ καταχρῶνται τὴν ἀφελεί-
σαν αὐτοῖς ἐλευθερίαν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ παρέχοντες
ἀπεικασματα μεγάλα καὶ ζημιόνοντες οὕτω τὴν ἐφημε-
ρίδα διὰ τῆς χρήσεως πολλῶν πινάκων ἀναγκαίων διὰ
σπουδαιότερας ἐπιγραφὰς τοῦτο δὲ, ὅπως μὴ παρὰ τὰ
κανονισμένα δημοσιεύωσι τοιαύτας ἐπιγραφὰς ἄνευ ἀ-
πεικασμάτων, μὴδὲ γνωμοδοτήσιν ἐν τῇ παρούσῃ ἐ-
φημερίδι δημοσίᾳ ἄλλα παρὰ τὰ κοινῇ τότε ὁρίζοντα,
ὅτε ὁ κανονισμὸς ἐγένετο, παρόντων καὶ τῶν νῦν ἀλλο-
φρονούντων.

τὰ μέτρα τῶν κοινίσκων τοῦτον εἶσι τάδε·

ἀρ. 1 (188) ἔχει διάμετρον 0,32· ἀρ. 2 (189) ἔχει
διάμετρον 0,26· ἀρ. 3 (190) ἔχει διάμετρον 0,30· τὸ μή-
κος δὲ τῶν τριῶν τοῦτων ἄλλοιον, ὥς ἀπηγγείλουν ἐν τῇ
τῇ ἀρ. 4 (191) ἔχει διάμετρον 0,25 καὶ μήκος 0,80·
ἀρ. 5 (192) διάμετρον 0,35 καὶ μήκος 1,00· ἀρ. 6 (193)
διάμ. 0,20 καὶ μήκος 0,60. ἀρ. 7 (194) διάμ. 0,20
καὶ μήκος 0,77· ἀρ. 8 (195) διάμ. 0,18 καὶ μήκος
0,55. ἀρ. 9 (196) διάμ. 0,18 καὶ μήκος 0,60· ἀρ. 10
(197) διάμ. 0,20 καὶ μήκος 0,66. ἡ ἄλλη αὐτῶν μάρ-
μαρον κινέον.

ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1862.

Ἀθαν. Σ. Πρωτοπούλας.

до. 198.

(Σρα πλ. KH.)

ΘΙ ΟΡΓΕΩΝΕΣ.

Τὸς ἐπιδε

ζωοχότας.

- Ἐπὶ Δὴμῳ ἰένειν Ἀρχόντος Μουνυχίωνος, ἀγορὰ κυρία, Σίμων Σίμωνος Πρωβαλοῖσι καὶ
 5 αὐτοῖσι σὺνθεσι· ἐπὶ δὲ (1 τὸ ἀν)αλίσματα γένεσθαι καὶ διασταῦτα ----- τῇ
 αὐτοῖσι λαγχάνουσαι ἱερεῖαι διακρίναι τινα διαστή... γένεσθαι(ς) τὸν Δ)ῆμον -- ἐκ
 κλήτῃ δὲ... ἡρώδου (3) καὶ κλημά(2) ... ο... εἰς τῇ διακρίσει ἐπιβελίαναι.
 Ἀγαθὴ τοῦ(7) δεδούληται τὸν ὁρμῶσιν τὴν λαχούσαν ἱερείαν εἰς)νεγκεῖν εἰς τὸν κατὰ Δ)η
 μῶσιν ἄρχοντα ἐκινῶναι καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰς λοιπὰς (ἐ)τὸν... υ...
 10 ὁρμῶσιν δὲ(α) ... καλλιστοῦσι τὸν ὁρμῶσιν δὲ τοῖς φιληφόροις καὶ τ(α)ῖς πε
 ρὶ τὴν θεὸν πόσιν ἐν τῷ Α)ρχῶνι κυριεύειν... αν... ε... τ... ἀπα(ν
 τα ποιεῖ κέρ(ι)σι ἔστωσαν αἱ Ὁρμῶσιν ἐπιμῶντες... ν. α. καυοῦ (ἐ
 πὶ τὸν γεγραμμένον) (ἀ)ἵταν γραμμῶν καὶ(ν) τήνων(τα... ε... ε... π... ὄντων δὲ τοῦ
 τῶν πρόπον ὅσον ἀν (δοκῇ αὐτοῖς) μ)ή... καὶ(μ)ή(ν) ἡμ(ί) ... δυνάει δὲ
 15 τὸν εἰσπιμῶν ἐπιπῶν αὐταῖς κύριον ὃ ἔστωσαν καὶ οἱ ὁρμῶσιν
 ὑπερ τῆς ἀπειθοσύνης καθιστάμεν δὲ τῇ) ἀεὶ λ... ἀνασταῖ ἱερεῖαν(ν τῶν ἱε
 ρῶν ἐκ τῶν ἱερεῶν(ν τῶν γε(νομένων... (καὶ) καὶ(2) (----- εἰ
 ναι καταστῆσαι ἐν Α)ρχῶνι που καὶ ἀγέλ... ε
 ἡ ἱερεῖα τοῖς αὐτοῖς ἐπιμῶσι. ἀναγράφαι δὲ τότε τὸ φῆγμα (τὸν
 20 γραμματεῖα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στήλαι ἐν τῇ ἱερῇ
 ἐπὶ Σωάνικου ἀρχόντος Μουνυχίωνος ἀγορὰ κυρία
 ἔδοξαν τοῖς ὁρμῶσιν
 ἐπαυθὲς Μητροδότου (θεῶν) εἰσακοτάς ἱερεῖας
 25 δίκης γενομένης ἐπὶ Ι)σ(ε)ίου ἀρχόντος ὥστε (----- ε
 ρεῖσαι καὶ συνδιεξαγαγεῖν μετ' αὐτῆς τὸν ἐκαστὸν (τὸν ἐπὶ Δ
 (.... λ... [ἐν] ἑορταῖσι διεξήγαγεν καλῶς καὶ εὐσχημόνως
 καὶ εὐσεβῶς, τὰ πρὸς θεὸν καὶ ἀνέκλιντον αὐτὴν τ(ε) ἐ
 σκεύασαν ἐν ταῖς τε ἱεραῖαι καὶ τοῖς ὁρμῶσιν καὶ ταῦτα δὲ καὶ ἡ
 ἐπὶ Σωάνικου ἀρχόντος γενομένη ἱερεῖα ἐν) ἐκκλησίᾳ
 30 ο... (ποι)σαι ἐαυ(τ)ῶν τοὺς ὁρμῶσιν ὥστε καὶ (ἐ
 λαχ(ν μετὰ (ταῦτα) ἰδὼν... ἐπεμνησθῶντων δὲ τῷ Α).....
 καλῶς) διεξήγαγεν τὴν (ἱερ) ὥσωνην καὶ εὐσχημ(ό
 καὶ εὐσεβῶς) προσεγενῶν εἰς τε τὴν θεὸν καὶ τὰς ἱερ(είας) ...
 οὐ δὲ φησὶ(τ)μῶνται αἱ ἱεραῖαι (ἀπο)κατασταθῆναι αὐτῇ(ν
 35 οἱ δὲ...)ον τῇ θεῇ ὅπου ἀν εὖν φαίνονται πάντας
 πρόνοιαν ποιούμενον τῆς θεοῦ καταναυτὸν καλῶς καὶ εὐ(σε
 βῶς (τὰ πρὸς τὸν θεὸν ἀγαθ)ῇ τύχῃ δεδούληται τοῖς ὁρμῶσιν
 ἕκαστος ----- νας ----- δοκεῖ ταῖς (λοιπαῖς
 40 ἱεραῖαι παρεμῶναις... καλῶς καὶ εὐ(σχη)μόνως εἰς πάντα
 καρδὴν (ἀνέβ)ειαν ----- ἀναγράφαι δὲ Δ
 ἡ μητρ(καὶ κέρ)ρα ----- τὰ φησὶ)μια ἀναγράφαι
 δὲ τότε τὸ φῆγμα τὸν γραμματεῖα τὴν στήλην.

Γέγραπται ἐπὶ στήλης λίθου Πενταγώνου ἴσριον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν κεκοσμημένη αὐτὴ στήλη, ἣ-
τις ἀνιστόπως ἐξεῖσθη ἐν τῷ ΚΒ'. Πάντα, εὐρέθη
ἐν τῷ πύρρῳ ἀναλόμασι καὶ ἀπαιλεῖται τῆς ἡμετέρας
ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας παρὰ τὴν ἄρ. Δημήτριον τὸν Κα-
τηγόρου ἀναρχήντι μέτρῳ τοῦ γρηγορίου· τήνους, ὅπερ
οὐ πολλὰς ἐκατονταετηρίδας μετὰ Χριστὸν καταπερὶν-
τως, ὡς φαίνεται, καὶ ἐν κινδύνῳ μεγάλῳ ἐπικραμα-
μένους πρὸς φυλάκην τῆς πόλεως ὠκευδομένη, περιέχον
οὐ πολλὰ μέρος τῆς προσαρκίου πόλεως ἀπὸ τῆς ἀκροπό-
λεως μέχρι πάλιν αὐτῆς. Εὐρέθη δὲ μετὰ τῶν παμπό-
λων ἀρχιτεκτονικῶν τε καὶ πλαστικῶν μνημείων καὶ τοῦ
Μητρώου ὡς εἰπὼν τῶν ἐπὶ τῇ 23ῃ τοῦ Φεβρουα-
ρίου μηνός τοῦ 1861 ἔτους καὶ ὡν φυλάττεται ἐν τῷ ἐν
τῷ παναπιστημίῳ μουσίῳ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας,
θερουμένη εἰς ὁκτώ καὶ αἰῶνας ἐλάσσονα καὶ μεζονα
μέτρῳ. Ὅσα δὲ λίθου Πενταγώνου ἔχει μήκος μὲν 1,71
τοῦ Γαλ. μέτρον, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον 0,50 καὶ πλά-
τος 0,07. Ἡλικὴ δὲ τῆς αὐτῆς τὴν ἀρχήν, ἐν δὲ δύ-
ναται τις πλέον ἀκριβὲς· νὰ εἴπῃ· ἐν δὲ τις εὐκρίτης ἐν
τοῦ ἀετώματος, ὅσπερ, ὡς φαίνεται, τὸ ἥμισυ πῶν μόν-
ων ἀετώσῃ, φαίνεται οὐ ἥτις τὸ μὲν ἥμισυ ὅσον εἴπω-
μεν, τὸ δὲ πλάτος μέχρι 0,62 τοῦ Γαλ. μέτρον, τῆς
νεῶς καμένης· οὐχὶ ἐν μέσῳ τῇ στήλῃ, ἀλλὰ μαλλόν τι
πρὸς ἀριστερὰν τῶν ὀρώων.

Ἡ δ' ἐπιγραφὴ ἣ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐπιγεγραμμένη,
ἣς τὰ γράμματα τὰ μὲν μεζονα ἔχουσιν ὅπως μὲν 0,015
τοῦ Γαλ. μέτρον, πλάτος δὲ 0,011, τὰ δὲ ἐλάσσονα
ὅπως μὲν 0,009, πλάτος δὲ 0,007, τῆς δὲ λέξεως
τοῦ 9111 ὅπως μὲν 0,029, πλάτος δὲ 0,026, εἶνα κα-
τασκευασμέναις, ἥτις ἀναγραφὴ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπὶ
ἡδὼν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ αὐτῶν τῶν ἐπὶ ἀρχόντων Γαίου
Ἐλιδίου Σουλῆου ἐγγεγραμμέναι. Καὶ ἐν μὲν τοῖς στί-
χου ἀπὸ τοῦ 2—8 ἡ χρονολογία, ἐν δὲ τοῖς ὅσοις πρῶ-
ταις στίχου· οἱ συνάροντες τοῦ κοσμητοῦ, καὶ ἐν τῇ
τρίτῃ, ἣς ὀλίγα καὶ μὲν ἐν γράμματι φαίνονται, οἱ ἑρ-
ῶντι, πρῶτοι μὲν ἐπὶ τῶν γράμματι κατὰ φυλάξιν βέβαια,
εἴτα δὲ οἱ ἀποτέροντες (ἐπὶ τῷ 10) δὲ ἡ ἐπιγραφὴ αὐτὴ
μικρὰ γράμματι ὡς ἐστὶν.

(α) Εἰκόμην οὐκ εἶναι πρῶτον γὰρ ἴσριον βεβαίως κατὰ
φυλάξιν, οἱ δὲ ἐπιγεγραμμένοι οὐχὶ, διότι καὶ οὐ γὰρ εὐρίσκονται
ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς. Ἐν μὲν δὲ μὴν ἐπὶ τῇ 23ῃ ἐν ἀρχῇ
107 (πῶν. 10.) τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας τοῦ 1861 (Παρι-
ῶνου) εἶχε γὰρ παρατετακῶς καὶ τοὺς ἐπιγεγραμμένους καταλο-
γούμενους κατὰ φυλάξιν ὅσα μετὰ τῶν πρῶτον γὰρ ἐν αὐτῇ τῇ
καταλογίζονται ἀπαντες μὲν οἱ ἐπὶ τῇ 23ῃ κατὰ τὴν ἐν
δὲ αὐτῶν μετὰ τῶν δημοτικῶν. πῶν δὲ (καὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν
αὐτονομίαν) ἀνὰ αὐτῶν οὕτω μοι φαίνεται οὐ πρῶτον γὰρ
κατὰ τὴν, οὐ καὶ οἱ μὲν πρῶτοι εἰς πρῶτον γράμματι, οἱ δὲ ὅσοι
μοι ἐπιγεγραμμένοι.

Κ. Σ. Πατάσης.

Ἀρ. 109.

(Ὅρα πίνακα ΚΒ', ἀρ. 1.).

Π ἐπιγραφὰς καὶ προστίθεται ἔν τε τῷ ἀετώματι

Ἄ γ α θ ς [τ υ χ η.

Ὁ κοσμητὴς τῶν ἐπὶ ἔξω
ἐπὶ ἀρχ[ε]ντος Γ. Ἐλβερίου Σ[κοπιδίου] Παλλήνης
τοῖς τε συνάρχοντα καὶ τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐπὶ ἔξω ἀνέγραψεν.
Ἄνικοσμητὴς Πό. Αἴλιος Ι

- Παιδοστράτης διαστράτης
Νεικίστρατος Ἄδρου Παλ.
Γραμ[μ]ατῶς διὰ βίου
ἱερὰς Στρά[τ]ων Ἀχαρ. τοῖς τε
10 Σωφρον[ισ]ταί
Ἡρακλῆων Ἡρακλῆωνος Φλυ.
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου Βηστ.
Ἐλευσίνιος Σόφου Κηφ.
Σώτας Σώτου ἐξ Οἴ.
15 Ἀφροδείκης Ἐπι[σ]τρο. Σται.
Ἐλπίνιος Ἐλπίνιου Μυρ.
Ἰπποστροφ[ισ]ταί
Ἰσίδωτος Ἰσίδωτου Σουνι.
Ἀπελλῆς Ἀπελλοῦ Ἀντί.
20 Ἀθηνόδωρος Ἀθηνόδωρου Ἐκα.
Διονύσιος Στρά[τ]ων ἐξ Οἴ.
Λεωνίδης Σ...ω. Ἀθ[η]ν.
Παρμόνορος...νου Ὁσθ.
Προστάτης
25 Πό. Αἴλιος Παυ[λ]έ[ω]ρος Παλ.
Ἡγεμὼν
Ἀθηνόδωρος Ἀθηνόδωρου Ἀθ[η]ν.
Ὀπλομαχος
Ζωίλος Εὐρηνο[φ]ίου Φλ.
30 Δ[ι]δασκαλος
Ζωσίμ[ος] Ἀλεξάν. Αμ.
Ἰπποκρίστ[ος] Ἰπ[σ]τ.
Εὐτυχισ[τ]ὴς Ἰακίν. Σφ[η]τ.
Ἰπποκρίστ[ος]
35 Πό. Αἴλ. Ἀνθ[ος] [Η]ρακλ.
Καστροπύλας
Κάσπος Κάσπου Ἀναρ.
Ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν
ἀδελφῶν τοῖς ἐπὶ ἔξω καὶ π[ρ]οσ[τ]αί
40 Πλατύνιος τῷ ἐπὶ ἔξω
ἐκαστῶν δημόσια γὰ καὶ ἐπὶ ἔξω
ὕψους τοῦ αὐτοκράτορος
εἰς θυσίας τοῖς ἐπὶ ἔξω
- Ἀρχων καὶ γυμνασιάρχος
40 δι' ἑαυτοῦ
Φιλισταίης Φιλισταίου Π[ρ]οφ.
Στρατηγός
Πό. Αἴλ. Κορνῆλιος Παλ.
Κήρυξ
55 Φιλ. Μαρτίνος Παια.
Βασιλεὺς
Πό. Αἴλ. Φειδῶρος Παλ.
Ἐπετέλεσεν τὸν ἀγῶνα
τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐστίασε
τοῖς συνερχέμενοι καὶ
τοῖς ἐπὶ τὸ Διαγίνειον
πάντας.
Πολέμαχος
Ἀθ[η]ν. Διονυσίου Ἀχαρ.
65 Ἀγοράνομος
Διονυσίου Διονυσίου Βηστ.
Μηνόδωρος Εὐδίου Ἀχαρ.
Ἐπετέλεσεν τοῖς ἐπὶ ἔξω
Ἀγωνοθέτης
70 Ἀντινόσιος ἐν ἄσται
Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Π[ρ]οφ.
Ἀδριανέων
Αἴλ. Ἐριπιανός Φλυ.
Ἀντινόσιος ἐν Ἐλευσίνι
75 Νεικίστρατος Νεικίωτος Τριν.
Θηταίων
Περικλῆς Προσδέκτου Κεφ.
Φυλαδεύειον
Ἀθ[η]ν. Διονυσίου Ἀχαρ.
80 τοῦ ἐπὶ ἀλκῆς
Πό. Αἴλ. Κορνῆλιος Παλ.
Φιλ. Μαρτίνος Παια.
Γερμανικέων
Ἀθήναια
85 ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν.
- E . . .
M . . .
I . . .
Θ . . .
Βα . . .
Σω . . .
Ζω . . .
Πα . . .
Πα . . .
Ζω . . .
Ἀστ . . .
Παν . . .
Ἡρα . . .
Ἀθη . . .
Δια . . .
Ἀρτ . . .
Μη . . .
Σε . . .
Ἀκα . . .
Ἀθ[η]ν . . .
Πα . . .

Γέγραπται ἐπὶ στήλης λίθου Πενταγώνου τήρου εἰς Παιραῖα τὸ 1860· τὸ ὄψος τῆς στήλης ὅσον αὐ-
 ζεται εἶναι 103 τὸ πλάτος αὐτῆς 93 καὶ τὸ πάχος 10
 εὐρίστανται αὐτὴς τὴν οὐκίαν τοῦ γαιεύου ἐξήρους τῶν
 ἀρχαιοτέρων ἢ στήλη εἶναι ἡρωικωτερισμένη πρὸς τὸ
 αὐτὸ μόνον, τὰ λοιπὰ μέρη αὐτῆς σώζονται ἐπὶ τῆς
 στήλης ταύτης ἢ τὸ πρῶτον γεγραμμένη ἄλλη ἐπιγρα-
 φὴ μεγαλειότερα τῆς παρούσης, διότι, ὅσον ἐξάγεται ἀπὸ
 τινος ἴχνη αὐτῆς ἐκλήρου αὐτῇ θλήν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
 στήλης, ταύτην ἐξελήφοντες ἐπέγραψαν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως
 αὐτῆς τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν. Ἐπειδὴ δὲ καλῶς δὲν
 ἐξηκύνθη τὴν πρῶτην ἐπιγραφὴν, τῆς δὲ δευτέρας τὴ
 γράμματα οὐκ ἐνεγράσαν βελίως οὐδὲ ἐπιμελῶς ἐπὶ τοῦ
 λίθου ἢ ἀνὰ μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης καταστῆθαι
 ἀπὸ τοῦ τὸν γράμμασιν αὐτῶν ἀντιγράψαντων τῆς
 πε ἀρχαιοτέρας τῆς παρούσης καὶ τῆς παρούσης δυσκολοτά-
 τη εἰς τὰ κάτω μάλιστα μὲν οὗτος ὁ ἀντιγράφων κα-
 θίσταται ἀνομήμων· τὰ γράμματα οὐκ εἰσὶν ἀκριβῶς
 βαδυνῶτα ἡρωικωτερισμένη ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει
 ἐπὶ τοῦ λίθου στέφανος διαμέτρου 15 ἐνδοῦ δὲ αὐτοῦ ἡ
 ἐπιγραφὴ εἰς ἀρχαῖον τοῦ εἶναι εὐκρινέστατος. Ἐκ τοῦ
 σωζομένου μέρους ἐξάγεται ὅτι ἐπὶ τοῦ λίθου εἰσὶ δύο
 φηγήματα ὀργάνων· τὸ μὲν ἐπὶ Δημότῳ ἀργοντος
 δεῖ ἦρξεν τὸ 4 ἔτος τῆς 115 ὀλυμπιάδος, τὸ δὲ ἐπὶ Σωσι-
 κίου. Πότι δὲ ἦρξεν ὁ ἀργων οὗτος ἀνωμαλῶς, διότι
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἔστι μόνον οὐκ εἰρηται εἰς τὴν κατα-
 λόγους τῶν ἐπωνόμων ἀργόντων τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ'
 οὐδὲ ὡς κῆρην ὄνομα ἀπαντᾷται εἰς τοὺς συγγραφῆς,
 καὶ τὰς γνωστὰς μέχρι τοῦδε ἐπιγραφὰς, ἀναφέρεται δὲ
 εἰς Σώνιος εἰς τὴν 21 καὶ 29 γραμμῇ τῆς ἐπιγραφῆς
 ταύτης· τοῦτο εἶναι νομίζω λόθος τοῦ ἀγροῦ καὶ τῶν
 γραμμάτων, ὅστις λίαν ἀμείλως καὶ ἱκανοῦς ἐνεγράφηται
 Σώνιος ἀνὶ Σωσιόνης ὄνομα ἀπαντῶμενον συνεχῶς,
 οὐκ δὲ ὡς ὄνομα ἀργοντος. Εἰς τὴν πρῶτην γραμ-
 μὴν ἡ προσαρτηθεῖσα τοῦ ὀνόματος Μουσουλῶν τοῦ 1
 εὐρίστανται ἐκταθῶς γεγραμμένη ὥσπερ καὶ εἰς τὴν 2 γραμ-
 μὴν καὶ εἰς τὰς ἐπὶ ἀριθ. 4041 4007 4008 ἐπιγρα-
 φὰς τοῦ εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν σημειούμενον κῆρην
 ὄνομα Σίμων Σόμωνος εὐρίστανται καὶ εἰς τὴν ἐπὶ ἀριθ. 208
 ἐπιγραφὴν τῆς συλλογῆς τοῦ Βουχίου.

Κ. Σ. Πατάκης.

* Αρ. 199.

(Ὅρα πίνακα ΚΘ. ἀρ. 1.)

II ἐπιγραφὴ καὶ προστύποις ἐν τῷ αὐτίματι

καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιγραφὴν κεκοσμημένη αὐτῇ στήλῃ, ἡ-
 τας ὁμοιούτως ἐξετάσθη ἐν τῷ ΚΘ. πίνακι, εὐρήθη
 ἐν τῷ πᾶσι ἀναλόγως καὶ ἐπιμελῶς τῆς ἡμετέρας
 ἀρχαιογραφῆς ἑταίρας παρὰ τὸν ἀρ. Δημήτριον τὸν Κα-
 τηγόρη ἀνορύθνηται μέραι τοῦ ἐκδοσίου ταύτου, ὅπερ
 οὐ πολλὰ· ἐκαστοετηρῶς μετὰ Χριστῶν καταπεριγύ-
 νων, ὡς φαίνεται, καὶ ἐν κινδύνῳ μεγάλῳ ἐπικρεμα-
 μένος πρὸς φυλάκην τῆς πόλεως ὡκοδομήθη, περιέχον
 οὐ πολλὰ μέρη τῆς προσαρκίως πλείως ἀπὸ τῆς ἀεροπό-
 λεως μέχρι πάλιν αὐτῆς. Εὐρήθη δὲ μετὰ τῶν παμπό-
 λων ἀργικτεχνῶν τε καὶ πλαστικῶν μνηστῶν καὶ τοῦ
 Μητροῦ ὡς εἶπεν τῶν ἐργῶν τῇ 25ῃ τοῦ Φεβρουα-
 ρίου μηνὸς τοῦ 1861 ἔτους καὶ νυν φυλάττεται ἐν τῷ ἐν
 τῷ παναπιστήμιῳ μουσείῳ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταρείας,
 τελευταμένη εἰς ἑκὰς καὶ εἰκῶς ἀλλόθεν καὶ μεζῶνα
 μέτρ. ὅσα δὲ λίθου Πενταγώνου ἔχει μῆκος μὲν 1,71
 τοῦ Γ' αὐτ. μέτρου, πλάτος δὲ τὸ μέγιτον 0,50 καὶ πά-
 χος 0,07. Ἡλικὴ δὲ ἦτο ἡ στήλη τὴν ἀρχὴν, δὲν δύ-
 νανται τις πλεον ἀκριβῶς νὰ εἰπῇ· εἰς δὲ τὴν εἰκαστὴν ἐκ
 τοῦ αὐτίματος, ὅπερ, ὡς φαίνεται, τὸ ἡμισυ τοῦ μέ-
 νου διασώθη, φαίνεται ὅτι ἦτο τὸ μὲν ἄκρος ὅσον εἴπα-
 μεν, τὸ δὲ πλάτος μέχρι 0,62 τοῦ Γ' αὐτ. μέτρου, τῆς
 νῦν καίμενης οὐκ ἐν μέσῳ τῇ στήλῃ, ἀλλὰ μαλλὼν τι
 πρὸς ἀριστερὰν τὴν ὀρθάνην.

II δ' ἐπιγραφὴ ἡ ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐπιγεγραμμένη,
 ἥς τὰ γράμματα τὰ μὲν μεζῶνα ἔχουσιν ὄψος μὲν 0,015
 τοῦ Γ' αὐτ. μέτρου, πλάτος δὲ 0,011, τὰ δὲ ἐλάσσονα
 ὄψος μὲν 0,009, πλάτος δὲ 0,007, τῆς δὲ λείας
 ἀπὸ III ὄψος μὲν 0,029, πλάτος δὲ 0,026, εἰς κα-
 τὰς τελευτὰς, ἥτις ἀναγραφὴ τῶν ἀργόντων τῶν ἐρ-
 γῶν ἐπὶ τῶν ἐργῶν αὐτῶν τῶν ἐπὶ ἀργοντος Γαίου
 Ἐλευθίου Σωσίου ἐγερθεῖσάντων. Καὶ ἐν μὲν τοῖς στί-
 χοις ἀπὸ τοῦ 2—5 ἡ χρονολογία, ἐν δὲ τοῖς δύο πρώ-
 τοις στίχοις οἱ συνάφοντες τοῦ κοσμητοῦ, καὶ ἐν τῇ
 τρίτῃ, ἥς ὅλητα πᾶσι τὰ γράμματα φαίνονται, οἱ ἐρ-
 γῶν, πρῶτον μὲν οἱ στίχοι ἀναγὰν κατὰ φυλὰς βέλους,
 εἰς δὲ οἱ ἐπιγεγραμμένοι τῶν ἐργῶν, δὲ ἡ ἐπιγραφὴ αὐτῇ
 μερὸς γράμμασιν ὡς ἐξῆς.

(α) Εἴπωμεν οὖν οἱ μὲν πρῶτερον ὅτι ἔσαν βέλους κατὰ
 φυλὰς, οἱ δὲ ἐπιγεγραμμένοι οὐκ, ἀλλὰ καὶ οἱ ὡς εὐρίσκονται
 ἐν ταῖς ἐπιγραφῇ. Ἐν μὲν δὲ μὴν ἐπὶ ἀριθ. 25 ἐν ἀριθ.
 107 (πιν. ΙΕ.) τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταρείας τῆς Β' περι-
 ὁδοῦ εὐρεῖται καὶ παραστῆται καὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν τελευ-
 ταιμένων κατὰ φυλὰς ἀπὸ μετὰ τῶν πρῶτων ἐργῶν καὶ
 νὰ καταλείπονται ἀπαντες μὲν οἱ ἐργῶν κατὰ φυλὰς, τῶν
 δὲ οὐκ ἐν μετὰ τῶν ὀργισμένων, τῶν δὲ (καὶ οὐκ ἐν μετὰ τῶν
 τελευταμένων) ἀπὸ αὐτῶν οὐκ ἔστι φαίνεται ὅτι πρῶτος ἐν
 λαβὴν τις, οἱ οἱ μὲν πρῶτοι εἰς πρῶτην ἐταίαν, οἱ δὲ δευ-
 τεράν ἐπιγεγραμμένοι.

Ἀ γ α θ ῆ [τ ὄ χ η .

Ἡ κοσμητὴς τῶν ἐφύλων
ἐπὶ ἀρχ[ο]ντος Γ. Ἐλιδίου Σ[εκούδου Παλληνίως
τοῖς τε συνάρχοντας καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸν ἐφύλους ἀνέγραψεν.
Ἀντισμαρτῆς Πό. Αἴλιος Ι

- Παιδοστρίβης ἀσ[τ]ρ[ο]ν[ο]μ[ο]ν
Ναυδοστράτος Ἰκάρου Πό.
Γραμ[μ]ατεὺς διὰ β[ε]λ[ε]ν
ἱερὺς Στρά[τ]ων Ἀχαρ. τὸ α
10 Σωφρον[ισ]ταί
Ἡρακλέων Ἡρακλέωνος Φλυ.
Ἀπολλώνιος Ζωσίμου Βησ.
Ἐλευσένιος[ς] Σόφου Κηφι.
Σώτας Σώτου ἐξ Οἴ.
15 Ἀφροδίστις[ς] Ἐπι[τ]αρο. Στει.
Ἐλπίνειος[ς] Ἐλπίνειου Μυρι.
Υποσωφ[ισ]ταί
Ἰσιδοτος Ἰσιδοῦ Σουνι.
Ἀπελλῆς Ἀπελλοῦ Ἀντι.
20 Ἀθηνόδωρος[ς] Ἀθηνόδωρου Ἐκα.
Διονύσιος Σι[φ]ῆ[ρ]ου ἐξ [Ο]Υ.
Λεωνίδης Σ... ω. Ἀθμ[ο].
Παράμνος... νου Ὁαθ.
Προσάτι[ς]
25 Πό. Αἴλιος Παυ[λ]έριος Παλ.
Ἡγεμῶν
Ἀθηνόδωρος Ἀθηνόδωρου Ἀθμ[ο].
Ὀπλομαχος
Ζω[ο]ύλος Εἰρηνα[ρ]ίου Φλ.
30 Δ[ι]δασκαλος
Ζωσιμ[ο]ς Ἀλεξάν. Λαμ.
Υποπαιδοστρίβ[η]ς
Εὐτυχισ[τ]ὸς Ἰακίν. Σφ[η]τ.
Υπογραμματεὺς
35 Πό. Αἴλ. Ἀνθος [Η]ρεσι.
Κετροφύλαξ
Κάριος Κάριου Ἀν[α]φ.
Ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν
ἐδόθη τοῖς ἐφύλοις π[ρ]ᾶξι ἐν
40 Πλαταιαῖς τῷ δι[κ]αλόφω
ἐκαστῷ δημόρια γ' καὶ δ[ι]π[λ]ορ[ο] τῆς
δύσεως τοῦ σεβαστόφορου
εἰς θυσίας τοῖς περὶ τ[η]ν

- Ἀρχων καὶ γυμνασιάρχ[ος]
50 δι' ἑλ[ε]ου ἔτους
Φιλοστειδῆς Φιλοστείδου Π[ερ].
Στρατηγός
Πό. Αἴλ. Κορνήλιος Παλ.
Κήρυξ
55 Φλ. Μαρτίνος Παια.
Βασίλειος
Πό. Αἴλ. Φειδῆμος Παλ.
ἐπετέλεσεν τὸν ἀγῶνα
τῶν Ἀγναίων καὶ ἐστάσε
60 τοὺς συναφθῶν καὶ
τοὺς περὶ τὸ Διογένησιον
πάντας.
Πολύμαχος
Αἰρ. Διονυσόδωρος Ἀχαρ.
65 Ἀγορευμ[ο]ς
Διονυσόδωρος Διονυσόδωρου Βησαι.
Μηνέδωρος Εὐδοκ[ο]ς Ἀχαρ.
Ἐπετέλεσαν τοὺς ἀγῶνας.
Ἀγωνοθέται
70 Ἀντινοῖον ἐν ᾧ στεί
Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου Π[ερ].
Ἀδριανέσιον
Αἴλ. Ἐρωτιστὸς Φλυ.
Ἀντινοῖον ἐν Ἐλευσίῃ
75 Ναυδοστράτος Ναύκωνος Τριν.
Θηρείων
Περικλῆς Προσδέκτου Κεφ.
Φιλαδέλφειον
Αἰρ. Διονυσόδωρος Ἀχαρ.
80 τοῦ περὶ ἀλκῆς
Πό. Αἴλ. Κορνήλιος Παλ.
Φλ. Μαρτίνος Παια.
Γερμανικέσιον
Ἀθῆναια
85 ἐκ τῶν σεβαστοφορικῶν.

Ε . . .

Ε . . .

Μ . . .

Ἰα . . .

Θ . . .

Βα . . .

Σω . . .

Ζω . . .

Ἰα . . .

Πα . . .

Παν . . .

Ἡρα . . .

Αθη . . .

Δια . . .

Ἀργ . . .

Μη . . .

Σε . . .

Ἀκα . . .

Αἰρ . . .

Πα . . .

ἐπιμελείαν αὐτῶν το(ς)α-
45 γράμεις ἐκδοτῶν θύναρα εἰ
καὶ ἐκ τῶν περισσοῦν
ἐπετελείσθῃ δ' ἀγῶν τὸ(ν)
Ἀθηνῶν.

93 Φιλισταῖδ(ης) Φιλισταίου Παιρη(εύς) καὶ Πό. Αἰ.
94 ναυμαχ(ήσαντες) Μουνη(α) συναστραφινύθησαν.

Στ. 3. Τὸ τρίτον ὄνομα· τοῦ ἀρχοντος οὐδεὶς ἐν
τῇ λίθῃ τὸ Σ καὶ καθένας γραμμῇ ὄθλον ὅρα εἰ ἀ-
ναπλήρωται, ὡς ἀναπληρώσαμεν ἐκ τῆς ἐν Φιλιστα-
ρος τόμ. Γ' σελ. 463 καὶ Ἀρχαιολ. ἐφημ. (περίοδ.
B) σελ. 146 καὶ πιν. II' ἀριθ. 3 ἐκδόσεις; ἐπι-
γραφῆς, ὅπου εὐρησάμεν πλήρεις τὸ αὐτὸ ὄνομα.

Στ. 4. Ἐκ τῆς ἐν Φιλιστ. τόμ. Β' σελ. 428 ἐπιγραφῆς, ἐν ᾗ ἐν τῇ χρονίᾳ, λέγεται εἰ οἱ συναστρα-
μιστοὶ «τὸν τε κοσμητὴν καὶ τοὺς συνάρχοντας
αὐτοῦ καὶ τοὺς περὶ τὸ Διόγνητον καὶ τοὺς συναφῆ-
δους ἀνέγραψαν», ὅθλον εἰς συναρχοντας ἐνταῦθα
πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν τοὺς συναρχοντας τοῦ κοσμητοῦ,
οἵτινες δὲν ἔσαν ἴδια πρὸς ἀρχήν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ οἱ λοιποὶ
(πλὴν τοῦ κοσμητοῦ ἐνταῦθα ἡ τοῦ τυμπαρχοῦ ἀλ-
λαχού) ἀρχοντες τῶν ἐφέθων. — Ἀναπληρώσαμεν δὲ
ὅλους τὴν στίχον τοῦτον κατὰ τὴν ἐν Φιλιστ. τόμ. Γ' σελ. 444 ἐπιγραφὴν καὶ ἄλλας ἀντὶ δὲ ἐφέθους ὅ-
ντας νὰ ᾔνω καὶ ἐφεθιδεσάντας (πρὸς. C. I. G. ἀριθ. 272 κ. ἀλλ.).

Στ. 5. Μετὰ τὸ Αἴλιος εἶνε ἐν τῇ λίθῃ τὸ γράμ-
μα ἰωτα καὶ περὶ αὐτὸ εἶναι δύο στήλαι (πρὸς. σι.
29) καὶ ἕπειτα ἴσχυς τῶν κατωτέρων γράμματός τινος,
ὅπερ καὶ ἄλλο μὲν τι δύναται νὰ ᾔνω, μέλιστα δὲ τὸ Σ.
Τὸ ὄνομα τοῦτο νομίζω εἶναι ἦτο τὸ τρίτον ὄνομα τοῦ
ἀντιστοιχοῦντος, μετ' ὃ εἶπατα τὸ δημοτικόν, εἰσέχων ἐκ
τῶν ἄλλων Ποσειδών Αἰλίων τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ,
τρία ἐξήκοντα ὄνομα ἐκείνῃ τοῦ δημοτικοῦ, καὶ ἐκ τῶν
ποσειδωνομένων γραμμάτων, ὅπερ φαίνεται εἶναι δὲν ἀν-
ήκουσαν εἰς δημοτικόν τι ὄνομα. Εἰς τὴν ἐκδοχὴν ταύ-
την ἴσως συνελθοῖσι καὶ αἱ περὶ τὸ I δύο στήλαι.
(4) δὲ ἀντιστοιχῇ; ἐνταῦθα σημαίνει εἰς ὥραιοις ἐν
στήσῃ τὴν στήλην (πρὸς. Boeckh C. I. G. ἀριθ. 272,
286 καὶ 284, σελ. 395).

Στ. 7. Ὁ Ναυκίστρατος ὅστις μνημονεύεται ἐν τῇ ἐν
ἀριθ. 286 τοῦ C. I. G. ἐπιγραφῇ ὡς κοσμητῆς, καθὰ
ἀναγνώσκει δὲ Boeckh, πλὴν εἰ τι ὄνομα ἐκεῖ δὲν

Ἐπινακίων Διο . . .
Πό. Αἰ. Φαίδμος Παλ. Ἐ(πέν)ταροι
Τὸν ἀγῶνα ἐπιτελεῖς; Εὐδ . . .
ὅμο(ν)ον τῷ περὶ ἀλλῆς; Κλ . . .
90 εἰς(ας)τε τοὺς συνα- Πρ . . .
φῆδο(ς) καὶ τοὺς περὶ τὸ Φπρ . . .
Διογένητον. Κλ . . .
Κορήλιος Παλ. Φλ . . .
Ζω . . .
Κλ . . .
Εὐ . . .
Φ . . .

εἶνε πλήρης; ἀλλ' ὡς «..... αὐτοῦ τοῦ Παροῦ Παλ-
αγνήτος». Ὅτι δὲ ἐκεῖ ὅστις Ναυκίστρατος εἶνε,
ὅθλον οὐ μόνον ἐκ τῶν λοιπῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ ἐκ
τοῦ ὅτι καὶ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπιγραφῇ, ὡς καὶ ἐν τῇ ἡ-
μετέρᾳ, εὐρήσκει μετὰ τοῦ ἱερέως Σπράττωνος τοῦ Κι-
θαριῶνος Ἀχαρίδος ὡς γραμμάτων.

Στ. 8. Περί γραμμάτων; πρὸς. Boeckh ἐν C. I. G.
ἀριθ. 270, 3 καὶ 266.

Στ. 9. Περί τοῦ Σπράττωνος; βλέπε κατωτέρω περὶ
τὸ τέλος τοῦ ἀρθρου τούτου.

Στ. 11. Ἡρακλῆος Ἡρακλῆωνος Φιλοῦς σωφρονι-
στῆς καὶ ἱσιότος ἱσιότου Σουίνος υποσωφρονιστῆς
μνημονεύονται καὶ ἐν τῇ ἐν Φιλιστ. τόμ. Β' σελ. 268
(σι. 21 καὶ 28) ἐπιγραφῇ. Νὰ παραβλεθῇ τις εἰς οὗτοι
εἶνε οἱ αὐτοὶ τοῖς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγραφῇ (σι. 11
καὶ 18) δὲν εἶναι δυνατόν, οἷός τι ἐν Φιλιστρί ἐπι-
γραφήν φαίνεται περὶ τὸ 60 τοὺς ἀρχιστῶν ἐπὶ παλαιότερα.
Πρέπει λοιπὸν νὰ δοκίμῃ τις τοὺς ἡμετέρους ἢ οὐδὲς
ἢ ἐκ τῶν αὐτῶν, ἥτοι σύμπτωσης σφῆδρα θαυμαστή.

Στ. 24. Μήπως ὁ πρωτάτης ὅστις εἶνε ὁ αὐτὸς τῷ
ἐπιστάτῃ τοῦ παλαιάτου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπιστάτῃ;
Στ. 28. Περί ἐπιστάτου πρὸς. Boeckh C. I. G.
ἀρ. 266, σελ. 369.

Στ. 29. Ἐκ τῶν ὅτις ἐφεθῶν ἰχῶν τῶν γραμ-
μάτων καὶ τοῦ τόπου ἐξήγησιν ἀναπλήρωσα Ζωῆλος.
Ἐπὶ τοῦ ἰωτα εἶνε γραγμένον αἰς στήλαι, ἃς δὲν πρέ-
πει νὰ δοκίμῃ τις ὡς τὰ ἡμέτερα ὑποκειντά σημεῖα,
οἷός τι εἶναι μεταγενεστέραις ἐπιγραφῇ; εὐρήσκειται τὸ
ἰωτα μετὰ δύο στήλων καὶ μόνον ἐν καὶ τῇ ἐφεθῇ,
εἶτε αὕτη μονοσυλλάβως εἶτε διγρηγμένως ἐκφραζομένη.

Στ. 36. Καστροφύλας εἶνε ὁ ἐπὶ τοῦ κέντρου, πολυ-
μεχῆς τινος λιθοκόλου μηχανῆς ἐν τῇ πρὸς Περούσι
λέμῃ εὐρεθείσας (πρὸς. Πολύδ. 27,9, Liv. 42,6),
καὶ οὕτως τῶν ἐφέθων.

НАУКОВА

НАУКОВА

ἐναντιοῦται δὲ γυμνασάρχους· μάλιστα, διότι δ' ἄρχοντα, τὰ στρατηγός, ὁ κέρυξ, ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ λοιποὶ, εἴτε ὡς ἄρχοντες τῆς πόλεως· θεωροῦνται αὐτοὶ, εἴτε ἄλλοι, οὐδὲν ἄλλο μᾶλλον εἶναι ἢ ἀγωνισταί. Ἀλλὰ περὶ τοῦ γυμνασάρχου νομίζομεν, ὅτι, ἀπ' οὗ ἀποβύθη τὴν πρώτην θέσιν ἀντικαταστήσει ἐν τοῖς ὑστεροῦ χρόνοις ἐπὶ τοῦ κοσμητοῦ, ἐπαύσατο πλέον νὰ ᾔηται γενικός τοῦ γυμνασίου ἄρχων καὶ ἐπιμελητὴς καὶ οὕτως ἡγετῆς καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἑτερον τῶν δύο εἰδῶν τῶν ἀρχόντων τῶν ἐξήθλων, καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ γυμνασίου ἔχοντος πλέοντας, ἀντὶ ἐνταύθην μηχανισμοῦ καὶ ἐκείνου ὅτι καὶ δὲ καὶ ἐξήθλους γυμνασιοφροῦντας, ἐνταῦθα φέρεται, ὅτι οἱ γυμνασάρχου ὡς ἐπὶ τὸ πλέον ἀγωνισταί. Ταῦτα λοιπὸν δηλοῦσι σαφῶς, ὅτι ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ γυμνασάρχους· καὶ οἱ ἄλλοι εἶναι ἄρχοντες ἀγωνισταί. Ὡς δὲ περὶ τούτους, δὲν προσφύκει εἰς πλέον εἰς τὴν πρώτην ἀναγραφὴν τῶν ἀρχόντων, οὐκ ἔσται, ὡς εἶναι, νὰ ἀναγραφῶσι πρώτοι μὲν οἱ κέρυες ἄρχοντες τῶν ἐξήθλων, μετ' αὐτοὶ καὶ ἐκείνοι ἀναγραφόμενοι καὶ μετ' αὐτῶν ἐξήθλους, οὐδὲν ἄλλο γυμναστικός, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι γυμναστικοὶ συνετέλεσαν καὶ τῆς γὰρ (τὸ ἀνταγωνιστὴν ὅμως ἐν τῇ ἐν Φιλίστ. τόμ. Γ' σελ. 277 ἐπιγραφῇ καὶ ἀλλ.).

Ἐπολείπεται νῦν νὰ ἀνασκόψωμεν τὸ δεύτερον, τοῦς δ' αὐτοὶ ἀνὴρ εἶναι ἄρα ἄρχων καὶ γυμνασάρχου καὶ τοιοῦτο αὐτοὶ τε καὶ οἱ αὐτοὶ ἐπόμενοι ἄρχοντες. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπολείπει τὸν ἄρχοντα τοῦτον ὡς ἄρχοντα τῆς πόλεως, θέλει ἀνακαταστή εἰς τὸ νὰ περιπέσῃ εἰς λαβύρινθον εἰκαστῶν, ὅπου καὶ ἡμεῖς ἐπαύομεν, εἰ οὐ δὲν θέλει δομηθῇ ποταμὸς ἐξέλιξις οἷον πῶς δ' ἄρχων τῆς πόλεως εἶχε κέρυος, ἢ πῶς ἔχοντος νὰ ἀναμνησθῇται εἰς τὰ τῶν ἐξήθλων τοῖς δυνάμεθα νὰ παραλειθώμεν ὅτι δὲ γυμνασάρχους ἐν τοῖς μεταγενεστέροις μελλήσας τοῖς χρόνοις, καὶ οὐδ' εἶχον ἐκείνοι ἀπὸ τῶν τῶν ἐξήθλων, ἀνελθόντες εἰς τὸ δέλωμα τοῦ ἄρχοντος τῆς πόλεως καὶ ἦτο εἰς τῶν ἐνεία, ἢ ἑκατὸς αὐτοῖς; Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δομώμεθα θέλοντες ἡγενησόμενοι νὰ τραποῦμεν ἄλλην ὁδὸν καὶ οὕτως εὐρωμεν ὅτι οὕτως ἐνταῦθα μηχανισμοῦμενος ἄρχων, οὕτως οἱ ἐπόμενοι, ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος κ. λ. εἶναι πολιτικὸν ἄρχοντα, ἀλλ' ἄρχοντες τῶν ἐξήθλων ἔλα, οὐδὲν κοινὸν ἔχοντες τοῖς πολιτικοῖς· ἢ τὰ ἐνέματα μόνον, ὅτινα φαίνεται ὅτι κατ' ἀνάγκην εἰς τοῦτον πρὸς τοὺς τῆς πόλεως ἄρχοντας ἐκλήθησαν. Ταμῆρον δὲ ἐν ἐπολείπωμεν τὸν ἄρχον-

τα τοῦτον ὡς ἄρχοντα τῆς πόλεως, τὸ φανερὸν εἶναι νὰ ἐπολείπωμεν αὐτὸν ἐκ τῆς τάξεως, καὶ ἢν καταλείψαι, ἐπομένον τοῦ βασιλεὺς καὶ τοῦ πολέμαρχου καὶ τῶν λοιπῶν, ὡς τὸν ἐπόμενον ἄρχοντα. Ἀλλὰ δὴλον ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ὅτι ἐν ἦτο δὲ Φίλιστος δὲ ἀπόμενος τοῦ ἐνταύθην τοῦτον ἄρχοντα, ἀλλ' ὁ Γ. Ἐλ-βίος Σακύνδοτος δύο δὲ ἐπόμενοι ἄρχοντες τοῦ αὐτοῦ ἐνταύθην ὁδῶμας δυνάμεθα νὰ παραλειθώμεν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ παραλειθώμεν τὸν ἄρχοντα τοῦτον ὡς ἄρχοντα τῶν ἐξήθλων ἔλα. Καὶ τῷ ὅτι ἐν ταῖς μεταγενεστέροις ἐπιγραφαῖς εὐρωμεν τοῦτον ἄρχοντα μηχανισμοῦμενοι καὶ ἢ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων λαγόμενοι (Φιλίστ. τόμ. Α' σελ. 381 σελ. ἐπιγρ. 13 καὶ σελ. 318 σελ. ἐπιγρ. 13), ἢ ἄρχοντα τῶν ἐξήθλων (Φιλίστ. τόμ. Α' σελ. 382 σελ. ἐπιγρ. 4 καὶ δ καὶ σελ. 523 σελ. ἐπιγρ. 20), ἢ καὶ ἀνὰ πᾶν ἄρχοντα ἄρχοντα ἐξήθλων (Φιλίστ. τόμ. Β' σελ. 428 σελ. ἐπιγρ. 14). Ὁ δὲ ἄρχων λοιπὸν ἐνταῦθα ὅτι καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγραφῇ ἄρχων πρόκειται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἄρχων τῶν ἐξήθλων καὶ γυμνασάρχους, καὶ ὅτι μάλιστα καὶ ἐν τοῖς μηχανισμοῖς ἐπόμενοι ἀναγράφονται δ' αὐτοῖς καὶ γυμνασάρχους, ὡς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ, καὶ δὴ καὶ ἀγωνιστάς, ἐν ᾧ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἶναι ναυμάχοι. Πόλεμοις δὲ ἐν καὶ δὴ καὶ ἀναμνησθέντες καλεῖσθαι ἢ γνῶμη ἡμῶν καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ ἐν Φιλίστ. τόμ. Α' σελ. 318 ἐπιγραφῇ δὲ γυμνασιστῶν κ. λ. εἶναι εἶναι καὶ ἄρχων δ' αὐτοῖς, εἶναι ἐξήθλους (πρὸς τὸν 7ῶ στήλῃ τῆς ἐπιγραφῆς), αὐτοῖς δὲ καὶ ἐν τῇ ἐν Φιλίστ. τόμ. Α' σελ. 381 (σελ. ἐπιγρ. 14 κ. λ.) ἐξήθλους, δὲ δὲν ἥδοντα νὰ ᾔηται ἄρχων τῆς πόλεως. Καὶ ταῦτα λοιπὸν καὶ οἱ ἐπόμενοι ἄρχοντες, ὁ στρατηγός καὶ ὁ κέρυξ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ ἀνταρχῶν τῆς πόλεως, ἀλλὰ τῶν ἐξήθλων ἔλα. Ἦνα δὲ μὴ μακρολογώμεν, ἀναφέρομεν μόνον μόνον ἀπὸ τῆς τῆς ἐπιγραφῆς, ἦτοι καὶ ἐνταῦθα καὶ ὅρατε. Ἐν τῇ ἐν Φιλίστ. τόμ. Α' σελ. 318 ἐπιγραφῇ δὲ στρατηγός (πρὸς τὸν 11 καὶ 11), ὁ κέρυξ (πρὸς τὸν 14 καὶ 62), ὁ βασιλεὺς (πρὸς τὸν 15 καὶ 60) καὶ ὁ πολέμαρχος (πρὸς τὸν 16 καὶ 60) εἶναι ἐξήθλους ἐξήθλους δὲ, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰπομεν, ἐν τῇ ἐνταῦθα νὰ γίνωνται ἄρχοντες τῆς πόλεως. Καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ δὲ ἐπιγραφῇ ὁ βασιλεὺς Π6. Αἰ. Φεβριῶς (σελ. 37 καὶ 38), εἰς τὴν εἶναι καὶ ἀγωνιστάς (πρὸς τὸν 87), καὶ ἐπόμενος, ὡς δὴλον ἐκ τῶν ἐπιστάσεων τοῦ συνεφεδρουμένου (σελ. 38 καὶ 60 καὶ 90-91). πρὸς τὸν 87 ἐν Φιλίστ. τόμ. Α' σελ. 318, ὁ ἀρχ. 3 ἐπιγρ. σελ. 7-8, οὗτο δὲ συνεφεδρουμένος Αἰρ. Δημολιθῆς δὲ γυμνασάρχους καὶ ἀναμνησθέντας καὶ βασιλεὺς καὶ φαίνεται ἐξή-

τῶ ἐν Ἀντινόου ἀνακαλυφθεῖσαν καὶ ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι (παρὶδ. Β' σελ. 162 ἀριθ. 138) ἐκτελέσαν ἐπιγραφὴν, ἔχουσαν σχέσιον πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις λατρεῖαν τοῦ Ἀντινόου (δ).

Στ. 83. Διπλὸν τι δίδασκε ἐνταῦθα ἐν ὑποθήσῃ, ἣ ἐστὶ τῶν Γερμανικῶν δ' ἀγωνιστῶν ἐγγράφῃ πρότερον παρὰ τὴν ταύτην κατὰ λόδου τοῦ λιθοδόου, ὁ Φιδεύς Μαραῖνος, ἣ ἐστὶ λαίπρι, τοῦ περὶ ἀλκῆς ἀγωνιστοῦ ἔχοντος δύο ἀγωνιστάς. Τὸ δεύτερον νομίζω πάλιν πρῶτον παλαιότερον εἰσάγων καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ τύπου, ὅστις φαίνεται ἐστὶ καταλείβων οὗτος ἐπιτάξις. ὡς καὶ ἐν Φιδεύς (παρὶδ. Β' σελ. 357, στίχῳ 30, ὅπου λαίπρι τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ πρότερον).

Στ. 84. Τὸ αὐτὸ αὖτις (παρὶδ. Boeckh C. I. G. ἀριθ. 245, σελ. 355) κατὰ βελόνας τῶν Παναθηναίων, φαίνεται διὰ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους ἦσαν ἀσχημότερα τῆς ἐστῆς, ὡς ἴσως ἐκείνη τις ἐκείνη ἐκ τῆς τάξεως αὐτῶν τελευταία πάλιν καταλειγμένη καὶ ἐκ τοῦ ὅτι οὐδὲ ἀγωνιστὴν οὐκ εἶχεν, ὡς οἱ ἄλλοι ἀγωνισταί, ἀλλ' ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν ἐν ἀσχημότητι χρημάτων ἐπιτελέσθῃ ὁ ἀγωνιστὴν (παρὶδ. στ. 40 κ. ε.).

Στ. 89. Τὸ ὄρθρον τῶν ἐγγράφων αὐτῶν καὶ προσημασμένων ὡς κατὰ λόδου τοῦ λιθοδόου, ὅτι καὶ συμβάλλει ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς καὶ μάλιστα ἐν ταῖς μεταγενεστέραις, καθὼς καὶ ἐν τῇ 94 στίχῳ ἐν τῇ ἀνέκδοτῃ Μουσικῇ α.

ἀνακαλύπτει Ἀνακαλύπτου ἦτο ἔργος (παρὶδ. στ. 5, ἀν. 21), εἴτα δὲ καθόλου κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους, ὅτι πολλοὶ ἡγεμονιστὴν ἀπεδείκνυντο τοῦ αὐτοῦ ἔτους, συνήθως οὗτοι ἦσαν ἐργῶν, ὡς ὁνομαστικῶς καὶ πάλιν ἐπιγραφῶν, αἱ δὲ παλαιὴν νομισματικῶν καὶ παρασημασμένων ἐνταῦθα. Ἐκ τῶν δύο δὲ τούτων παρασημασμένων καὶ ἐκ τοῦ πρῶτου αὐτοῦ τεκαταρτίσματος νομίζω ὅτι ὁ ἱερὸς τοῦ Ἀντινόου τοῦ ὡς ἐργῶν ἐν Ἀθήναις λατρευομένου ἦτο αἱ ἐργῶν. Ἐπὶ δὲ ἐνταῦθα ὁ λόγος περὶ Ἀντινόου ἐργῶν, ὅπως δὲ εἴνε ἔσται καὶ νομισματικῶν καὶ τῇ αὐτῇ τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ ἀνακαλύπτει ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ παρὰ τὸ Φιδεύς τοῦ Ζωῆλου ἔργον (παρὶδ. Ἀρχαιολ. ἔργον παρὶδ. Β' σελ. 464) ὁ αὐτοῦ καλὸν τεκαταρτίσματος εἰς πολλὰ τεμάχια, ὅπως αἱ μὲν τῆς ἀλκῆς οὐκ ἔχοντες αὐτοῦ, ὅτι αἱ δὲ Ἀντινόου, διὰ δὲ τὸ μωδὸς καὶ ἀδύνατον καὶ τὰ ἄλλα νομίζω ὅτι αἱ Ἀντινόου ἐργῶν. Ἀλλὰ περὶ τούτου ἄλλοτε ἐκτελέσω.

(δ) Τὰ τεμάχια τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰνε διαφέρουν χρόνους, τὰ μὲν ΠΕΡΕΟΣ ἀρχαῖα, τὰ δὲ λοιπὰ μεταγενέστερα, κατὰ μίσητον ὅπως ἐκείνη διὰ ἀπὸ τῶν τριῶν τελευταίων στίχων ἦσαν πρότερον ἄλλα τεμάχια, ἔπειτα δὲ, ὅτι ὁ ἱερὸς οὗτος πρότερον ἀνέκδοτος εἶναι ἄλλοτε τῶν ἄλλων, ἐν ὑστερον ἀνακαλύπτει δὲ τοῦ Ἀντινόου.

Τὸν χρόνον τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἦτοι τὸ ἔτος, ἐν ᾧ ἐπὶ ὁνομαστικῶν ἀρχῶν Ἀθῆναις ἦτο ὁ Γάτος Ἐλιδεύς Σακευδῆς, ἐν ὁνομαστικῶν ἀρχῶν, ὡς εἰρημικῶν, οὐδὲν παρὰ τούτου ἀρχαῖον μαρτυρίαν ἔχοντες οὐκ ἔστιν ὅπως ἐκείνητος ὁνομαστικῶν καὶ προσημασμένων. Τεκμήριον δὲ πρὸς τοῦτο ἔχοντες τὸν γραμματικὴν Σεράτων ἐν Ἀρχαῖς καὶ τὰ Γερμανικῶν ἣ δὲ γραφὴ οὐ πᾶσι τι βοηθεῖ ἡμᾶς· αἱ τούτου, διότι κατὰ τοὺς χρόνους τῶν αὐτοκαταρτίστων καὶ μάλιστα κατὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην ἀ. Χ. ἐκαστοκαταρτίστων εἴνε τῶν παλαιῶν, ὅπως ἡ παλαιότερα γὰρ ἐνταῦθα διότι αὐτὰ πάλιν εὐρίσκουμεν συζητήσας· ἐπιγραφὰς μετὰ διαφόρων γραφῶν, ἣ μεταγενεστέρας μετὰ ἀρχαῖων. Ὁ μὲν λοιπὸν Σεράτων εὐρίσκει ἐν μὲν τῇ ἐν ἀριθ. 277 τοῦ C. I. G. ἐπιγραφῇ ὡς σωφρονιστῆς, ἐν δὲ τῇ ἐν ἀριθ. 286 ὡς γραμματικῶν, ἐν δὲ τῇ ἐν ἀριθ. 276 καὶ ἐν Φιδεύς τὸν Γ'. σελ. 277 καὶ ἐν τῇ ἡμετέρῃ ταύτῃ ὡς γραμματικῶν διὰ βίου, ἐν τῇ ἡμετέρῃ μάλιστα ὡς γραμματικῶν τὸ ὡς ἔτος. Ἡ ἡμετέρα λοιπὸν ἐπιγραφῇ, ὡς ἐκ τούτων, φαίνεται νεώτερη, καθὼς ἡ ἐν ἀριθ. 277 παλαιότερη παλαιὴ τούτων, καθόλου φαίνεται ὅτι ὁ Σεράτων, ἀπ' οὗ διαφέρει ὡς σωφρονιστῆς, ἐπὶ νεώτερον, ὡς πηλίκους παρατρεφεί ὁ Boeckh, γραμματικῶν. Ἐκ τῶν εὐρίσκειν δὲ ἐπιγραφῶν τεκαταρτίσματος ὁ Boeckh εὐρίσκει (ἀριθ. 277, σελ. 387) ἐν ὁ Σεράτων Septimio Severo imp. vel paulo post est scriba perpetuus. Τὸ κῆρυξ ὅμως τεκμήριον εἴνε τὰ Γερμανικῶν, ὅτι αὐτῶν ἀρχῶν ὁλοῦτος ὅτι ὁ Γ'. Ἐλιδεύς Σακευδῆς, ὡς μετὰ τοὺς χρόνους, καὶ ὡς ταῦτα ἰδρύθησαν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ Γερμανικῶν ἰδρύθησαν ἐπὶ Καρακάλλῃ, ὅστις κατὰ ἄρχοντες ἐν τοῖς νομισματικῶν εὐρίσκει ὁνομαστικῶν Γερμανικῶν· τῇ 213 ἀπὸ Χριστοῦ (Boeckh ἐν C. I. G. ἀριθ. 246, σελ. 249), ὅλλοι ἐν ὁ Γ'. Ἐλιδεύς Σακευδῆς ἔργον Ἀθῆναις μετὰ τὴν 213 ἀπὸ Χριστοῦ. Ἐν δὲ δὲ λαβόμεν ὅτι ἔργον αὐτῶν Σεράτων, ὅστις γάρων ἔργον, ὡς φαίνεται, ὡς δὲ ἔργον πολλὰ ἐν ὡς ἐπιτάξῃ, πρὶν καὶ νὰ παραδειχθῶμεν ἐν τῇ Ἐλιδεύς Σακευδῆς ὁ Παλλήγιος ἔργον οὐ πολλὰ ἔσται ὑστερον τοῦ 213 ἀπὸ Χριστοῦ.

Δημήτριος Σ. Σακευδῆς.

Β. ΕΡΜΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΤΗΦΟΡΗ.

κατὰ τὴν ἐν σελ. 184 ὑπόθεσιν ἡμῶν δημοσιεύ-
σαν σφαιρὸν τοῦ εἰκόνα· ὅσοι εἶναι ἔρῳν, τὴν τοῦ
(Ὑπόθεσις ἐν πίνακι Α' καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν πίν.
ΑΑ'), ἀμφότεροι ἐπιδείκνυνται ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς τοῦ ἁγίου
Δημητρίου τοῦ καὶ ἡγεῖται πύρου, ὅσοι καὶ ἐν σελ.
138 πρὸ ἀρ. 1 καὶ 2 δημοσιεύονται, οὗτοι δὲ ἵστανται ἴσως
καὶ ἐκείνους ἐν τῇ σφαιρῇ παρέρχονται. Ἐκτὸς τοῦ παρέρχοντος
ὅσοι ὄφθαι τὴν κατὰ πρόσωπον καὶ καταγραφὴν, ὅσοι
δὲ φανῇ καλλιτέρη ἢ κατωτέρα τῶν μερῶν πρὸς τὸ
ἔλκεν παρέρχον ἐν πίνακι Α' πρὸ ἀρ. 3 καὶ ἔλκεν τὴν
εἰκόνα τοῦ αὐτοῦ ἔρῳν εἰς μίαν ἐκ τῶν σχήμα· ἡ περὶ
τὴν λαμπρὴν ἀσχηματὶ γραμμὴν ὁμοίαν τὴν ἐν τῇ συγκ-
καλλιτέλει τῆς ἀνευρεμένης κεφαλῆς μὴ εἶναι στήλης,
ἥτις ἐστὶ μονόχρως πᾶς δὲ ἔρῳν· ἔχει κατὰ τὴν ὁμοίαν
τῶν βραχίωνων μαχαλῶν, ἥτις κοιλότερα τῶν κατὰ τὰ βρα-
χίωνικὰ, ἐν αἷς ἐνδεδόκονται ἡμῶν ἑρῳν τετραγωνικῶν
σχήματων, ὅσοις ὅσοις ἐξέχοντες τὰ κρατῶσι τοῦ σφαι-
ραίου μὴ τοῖς ὅποιοις ἐκείνων τοῦ ἔρῳν εἰς ἐ-
σφῆδι. μετὰ τῶν τετραγωνικῶν τούτων πλῆθυνον εὐρέθην
μετρίστηρον. ὅρα τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐν πίν. ΑΑ', ἀρ. 4.
τὴν ὁμοίτητα τῶν εἰκόνα ἀπέναντι δ' ἐργασίᾳ ἱκανῶ-
ς, μεμνητα τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐν πίν. ΑΑ', καὶ
αὐτὰ ὅμοι· ὅσοι δὲ κατασκευάζονται ὡς ἐλλοθῶς κατὰ
τὸ αὐτὸ μέτρον, ἡ κλίμαξ ἐν πίν. Α' ἀναγράφεται μόνον
εἰς τὰς δὲ πρὸ ἀρ. 1 καὶ 2, τὸ ὅλον μέτρον τοῦ ἐν τῇ
Α' πίνακι ἑρῳν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς μέχρι
τῆς βάσεως 1,81, τὸ πλάτος τῆς στήλης ὅμοι καὶ κατὰ
τὸ ἴσον, 0,32, τὸ δὲ πᾶσι ὅμοι μὴ ὁλοῦς τὰ μαχαλῶ-
ν 0,29, κῆρος δὲ 0,27, ἡ βάσις δὲ τῆς στήλης,
ἐν ἣ ἵστανται ἐντελειμένους τῶν ἄλλων ὅμοι μὴ 0,32,
πλάτος δὲ 0,45 καὶ πᾶσι 0,42, τοῦ δὲ ἐν ΑΑ' πίνακι ἑρῳν
τὸ μὲν ὅλον ὅμοι 2,02, τὸ δὲ πλάτος αὐτοῦ
μὲν 0,31, κῆρος δὲ 0,29, τὸ δὲ πᾶσι ὅμοι
ὅμοι μὲν 0,28, κῆρος δὲ 0,29, ὅπ' ἀρ. 3 ἐν τῇ πίνακι
ἀπεικονισθῇ ἡ συνάγει τοῦ μέτρου τοῦ ἑρῳν τούτου
μετὰ τῆς βάσεως ἐν ἡ ἐντελῆρι· τῆς βάσεως δὲ τῆς
τῆς τὸ μὲν ὅμοι 0,29, τὸ δὲ πλάτος 0,45 καὶ τὸ
πᾶσι 0,43. ἄλλα τινὰ μέτρησον κατὰ τὴν παρακει-
μένην ἑκατέρω κλίμακα, ἢ ὅλη ἑκατέρω μάρμαρον
πενταγών.

ἐπιγραφάς δ' ἔχουσιν οἱ εἰρημένοι ἔρμαϊ τὰς ἐξῆς,
 δημοσιευθεῖσας· μικροῖς γράμμασι καὶ ἐν Φιλίστ. Γ'.
 σελ. 282 ε.

200

 $(\text{ερα πέν. } \Lambda', 1)$

λείως ἐξηύρων τάνδε κοσ-
μητήν θέτο,
Ὅνασον, Ἐρμάωνι κυδῆνας
ἵππου.

5 ἡ ἐκ 'Αρσίου πάτου βουλὴ
τὸν καπηγετὴν τὸν ἐπὶ Κλη-
Αυσιδάδου ἀρχόντος
'Ούασου τρυφίμου Παλλη-
νεία, γραμματεύσαντα
(1) τοῦ συνεδρίου.

10 τοῦ συνεδρίου.

T

τὸ ὄνομα τοῦ ἐπισυνόμενου ἀρχόντος Κλαυδίου Αυσού-
δου ἐκ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἐφάνη τὸ πρῶτον.

20

$$(\beta\rho\alpha \pi(v, \lambda', 2))$$

Ἀσκληπιάδης Λόκου Πα-
ισα(πὺς)

N

1

2

5 τοῦ Ἡρακλεῖ
 10 τοῦ Ἡρακλεῖ Ἀλεξάν-
 10 δροῦ.

51

50

10

ἡ ἀπαραίτητος αὐτὴ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἔργους κατὰ τὴν ἀριστέραν τοὺς πλεονάζοντες τὴν ἡμῶν ἀμασχανίαν· τὸ Ν ἐν ἀρχῇ τοῦ 3 στίχου καὶ τὸ κατὰ μετὰ μετὰ παραφράσματα ἐν στ. 4, 5, 7, 8 δὲν εἶναι λαφύρα γραμματικῶν ἁποφαινεμάτων ἀπὸ τοῦ γένους ἡ ἀπαραίτητος (ὡς ἐν στ. 6), ἀλλὰ ὑπερβαρύνματα παραινύσεων ἡ ἀποκρίσεων νὰ παραβῇ τι καὶ τὸ μὲν Τ ἐν στ. 1, ὡς καὶ τὸ ἐν 8 στίχῳ, ὅπου μετὰ τοῦ Τ ὑπερβαρύνεται ἀρχῇ τοῦ 9, πιθανόντα εἶναι ἀρχαί ὁμοίαι φωνῶν, καὶ ἐν στ. 9—10 καὶ ἐν στ. 6, ἐνθα ἀπαιτεῖται οὐδὲν ὁμοίαν ἀπεδείχθησαν τὰ παραφράσματα, ὅσα μόνον τὴν ἑξῆς τὸν 41 παραχρῆται ἑμῶν καὶ τὴν ὅμοια καὶ πλεονάζοντες σφάττες, καὶ τῆς 200 ἀπαραίτητος τὸ 111 μεμνημένον Τ ὅσο βέλτερον πρέπει καὶ θεωρηθῆναι, καὶ ἂν καὶ ἐν στ. 184 ἔλαττα, οἱ δοῦναι (στ. 6, 9—10) δὲν ἔχονται τὸ ἀφανὲς γὰρ ὅτι μὴ πολλοὶ καὶ σφαιροὶ ἐνταῦθα δοὶ τὰ ἀπεκρίσματα τῶν ἐκπαραφράσεων εἶναι ἀπαραίτητα καὶ καθόλου καὶ ἐπὶ μέρους. οὕτω π. χ.

ΚΑ ἐν πίν. Α', 1, στ, 6 ἐν τέλει ἔχει μὲν ἐπάνω κεραταὶν οὐχὶ δὲ καὶ σιγμῆν πρὸς δεξιάν, ἐνθ' ἐν πίν. ΑΑ', 2, στήλ. 1 καὶ Γ ἔχει μὲν τὴν σιγμῆν οὐχὶ δὲ καὶ τὴν κεραταίαν. οὕτω καὶ τὰ λοιπὰ ἀκριβῶς ἐσημαίωσαν ὁ ἐπιμελεὴς τεχνίτης Κέλυμνος.

ἀρ. 202

(ἐρα πίν. ΑΑ', 1.)

ἐρμῆν Χρυσόπου καμμένη-
ρος ἐσθλοῦ ἔργου
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν
ἀριστεραί.

3 παιδοτριβοῦντος διὰ βίου
Ἀδασκάντου τοῦ Εὐμή-
λου Κηφισιεύς ἔτος
ζ'.

10 τοῦ Φιλοκλείου Νημε-
ρι τοῦ Ἡρα-
κλείου
Δ

ἐν ἀρχῇ τοῦ 10 στίχου ὑπάρχει τὸ στρογγύλον ὡς
Ο, οἷον κόσμημα. τὸ ὅμοιον ὡς τὸ ὅμοιον λαμβάνει
ἐνταῦθα, ἐνθ' ὁ γράφας τὸν 9 στίχον παρεξέλασεν αὐ-
τὸ εἰς τὸ ἄρθρον. Χριστιανὸς δὲ τις ἴσως ἔτιον ἐν-
εγράφε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ὡς καὶ ἐν Σίλοις
εἶδμεν, ἐρα ἀρ. 185 σελ. 181 ἀρχ. ὁ γράφας ἐνταῦ-
θα τὰ ἐν στίχῳ 10 καὶ ἐξῆς δὲν ἀπερρίψαν ἢ δὲν ἠ-
θέλησε νὰ γράψῃ ὅλον τὸ ὄνομα τοῦ φίλου του, ἀλλὰ
μένει τὸ Δ.

ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ αὐτοῦ ἐρμού ὑπὸ
τὴν ἀμμοσχελὴν καίται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή.

ἀρ. 203.

(ἐν πίν. ΑΑ', 2.)

Κλ.
Δαμα-
σίος
Φλυ-
εύς.

3

ἀγαθὴ εὐχὴ!
εἰ ἐπὶ Κλ. Χρυσόπου ἔργου,
φίλοι καὶ συμμαχοὶ μίαντες
Π' Ἐρμῆνος Λεοντεύς Ἀζηνεύς ὁ καλλί-
ων.

- 10 Εὐδῆμος Ἀφροδισίου Φιλώτου.
Γ' Ἰώλιος Σαβῆνος Παιωνεύς.
'Επίφρονος Κόρπου Γαργήτιος.
'Ισθμῶρος ('Ισθμῶρος) Ἀζηνεύς.
Ζώπυρος 'Ισθμῶρος Παιωνεύς.
15 Νυκτράτος Παμφίλου Φλυεύς.
Λαδῆρος Ὑμηττός Βουτάδης.
Θαιανός Φερμαῖος Πλωθεύς.
'Ισουλῆς Παραμένιος Μαροβώνιος.

ἐν στ. 7 ἡ συντεταγμένη λέξις ΚΑ· ἀντὶ σιγμῆς
(ὡς ἐν στ. 1) ἔχει καμμένην τὴν φωνήν ὅμοιον τῇ
αὐτῇ δὲ καμμένα ἀντὶ σιγμῶν ποικίλα τὴν μαρτυ-
ρῶνται πλείονας ἐν ἐπιγραφῇ· μέιστα ἐν τοῖς
ἐκ τῶν ῥωμαίων χρόνων. ἐρα Franz Elem. epi-
graph. Gr. vol. 375.

μεταξὺ τοῦ 8 καὶ 9 στίχου γράφονται ἔργα γρά-
μμάτων μικρότερων ἐξολοφθέντων διὰ σιγμῆς. ταῦτα
δὲ γράμματα εἶναι καὶ τὰ ἐν τέλει τοῦ 9 στίχου
μικρότερα τῶν λοιπῶν ἐγγραφέντων ὑπὸ τινος, ὅ-
τις ἠθέλησε νὰ διασταλῇ τὸν φίλον τοῦ φίλου ἑμο-
νόμου πιθανῶς διὰ τοῦ ἐπιθέτου «ὁ καλλῶν», ὡς ἐν
νομῶν. ἄλλος δὲ ἀνέγνωσε τὰς λέξεις ταύτας «ὁ καὶ
ἴων», ἀλλὰ τὸ ὡς τοῦ ΚΑΙ κλίνει πρὸς δεξιάν, διὸ
ἐνὶ τῇ ἐξολοφῇ ῥαλλῶν ὡς ἀρχὴν Α, μετ' ὅ ἵκανος τό-
πος μένει ἐν τῷ λίθῳ καὶ διὰ δεύτερον Α, ἀποῦ, ὡς
γνωστὸν, τὰ τελευταῖα γράμματα τῶν στίχων πολλὰς
χάρας τοῦ ὑπολειπομένου μικροῦ τόπου μικρότερα ἐγγρά-
φοντο, ἐρα π. γ. τὰς ὑπ' ἀρ. 200 καὶ 201 ἐπιγραφὰς
ἐν πίν. Α', ἐν τέλει τοῦ 8 στίχου καὶ ἐν 201, 9, ἐν τῇ
στ. Η καὶ Ν ἐγγράφοντο πολλὰ μικρότερα τῶν λοιπῶν γρά-
μμάτων τοῦ τόπου. ἐρα καὶ ἀρ. 287, στ. 6. καὶ μέιστα
τὴν ὑπ' ἀρ. 207 κατωτέρω, ὅπου ἐν στ. 4 ὅπου τῆς ἐκ
τοῦ τόπου ἀνάγκης ἐγγράφη τὸ Σ ὑπὸ τῇ Η ἵκανο μέρει.
ἔπειτα εἰς τὰς ταύτας παιδικὰς τῶν ἐργῶν ἐπὶ τῇ
μοι καταλλήλως τὸ χαρακτεριστικὸν ὁ καλλῶν. ἡ
μετάθεσις δὲ τῶν ἑρμῶν ἀπὸ τοῦ 9 εἰς τὸ τέλος τοῦ 10
στίχου, ὅπου τὴν καμμένην οὐδὲν παραδοῖτον παρέχει,
ὥσπερ καὶ ἐν αἷμα μεταβολῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ 8
στίχου ἡ μεταξὺ τοῦ 9 καὶ 10 ἀν' ὑπὲρ τῆς ἐκείνου
κενῆς ταύτας παραδείγματα ἔχοντες οὐκ ὀλίγα ἐν ἐ-
πιγραφῇ.

ἀρ. 204.

(ἐρα πίν. ΑΑ', 4)

διδάσκα-
λος Ζώ-
σιμος

Ἰαλεξάνδρου
Λαμ(περῆς)
καὶ βίου.

ἐπὶ τῶν τοῦ ἑκατοῦ μαθηματικῶν λίθων πεντακ-
κῶν, ἡ πλάτος αὐτῆς ὅταν ἀρῇται μὲν εἰς τὴν τοῦ
Χρυσίππου ἀρχὴν αὐτὴ εἰς τὴν τοῦ (Πλάτου, ἀπεκο-
νίσθη ὅμως ἀνὰ τὴν χάριν τοῦ σχήματος· καὶ τῆς ἐπι-
γραφῆς· τὸ εὖρος αὐτῆς 0,112, τὸ πλάτος 0,21 τὸ
πῶχος 0,055, εὐρέως δὲ καὶ αὐτὴ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς
τοῦ ἁγ. Δημ. τοῦ Κατηρέφου καὶ νῦν κεῖται ἐν τῷ μου-
σεῖο τῆς ἀρχ. ἑταιρίας· τῇ δὲ ἐν τῷ ἀνεπιστήμῳ.

Γ. ΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑ- ΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΝ.

αἱ ἐν τῇ διονυσιακῇ θεάτρῳ ἀνασκαφαὶ τῆς ἀρχαι-
ολογικῆς ἑταιρίας ἐγώρησαν καὶ κατὰ τὴν ἑσπέρην καὶ
ἀγούσαν κατ' εὐχρην. ὅλη ἡ ὀρχήστρα καίτοι ἦδη ἐκ-
λευθερὰ τῶν χωμάτων καὶ καθαρὰ εἰς τέρψιν τῶν θε-
ατῶν, ἀναπονεύμενοι εἰς τοὺς περίεγες μαρμαρίνους
θρόνους, ὅσα δὲ περὶ αὐτῆς ἐν ταῖς ἀνωτέρω εἰκοτολο-
γῶν ἔγραφα ἐβεβαιώθησαν, ὡς νομίζω, λαμπρῶς· τὸ
ἀπὸ τῆς κλίμακος τῆς κατὰ τὸ λογιζὸν τοῦ Φαίδρου μί-
κροι τῆς δεξιᾶς παρόδος μέρος· τοῦ προσκηνίου εὐ-
ρέθη κεκοσμημένον μὲ ἀνάγλυφα, ἔργα καλὰ τῶν ῥω-
μαϊκῶν χρόνων, ἐκ τῆς τοῦ Ἀθριανῶ ἐπεργασίας ἦ-
σως, ἡ δὲ Φαῖδος, μετατοπίσας ἐξ ἑτέρου ἀρχαιότερον
προσκήνιον, ὃ ἦν ἴσως ἐπὶ τοῦ ἐν σελίδι 135 μ. μνη-
μονευθέντος τοιχείου, ῥωμαϊκῶ ἀποδείχθηντος καὶ τοῦ-
του νῦν, συνηρμολόγησε καὶ ἐπολιόνησεν αὐτοῦ, ὅπως
ῥῥόναντο, οὗτοι τὰ ἀνάγλυφα ταῦτα δὲν κεῖνται ἐν τῇ ὀρ-
χητῇ τῶν θέσας ἀπὸ δεξιᾶς παρέχει δὲ τρόπος τῆς εὐκο-
δομας, καὶ ὅν ἐυρίσκοντα ἐγκυκλίοντα μετὰ ἀσβεστῆς
σχημα καὶ τοιχοβόλων ἐνίστα. ἔπειτα ἐν ἀνάγλυφον εὐρί-
σκονται ὅλως ἀπετεταμένον καὶ μόνον ἡ θέσις τοῦ ὑπάρχον
δίδει ἦδη ἐπὶ Φαίδρου ἥσαν τινος, ὡς φαίνεται, βεβλη-
μένα καὶ ὅπως μὴ δυσωπῶται τοὺς θεατὰς ἀπεξέστη-
σαν ὅλως ἀξιοσημειώτως δὲ καὶ διδάκτικος ὅμοι τὸν πρό-
που τῆς εὐκοδομας τοῦ προσκηνίου τοῦτου ὅμοι τοῦ
Φαίδρου ἴνα δὲ ἐκτελεσθῇ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ἀναγλύ-
φων Σελιδίου, δι' ὅν ἐβρῆθητερον ὅμοι ἡ ὥστε νὰ χω-
ρίσθαι καλῶς, ἐπαλαβήν ἡ βῆσις τοῦ προσκηνίου χα-
μηλοτέρα. τούτων τὰς εἰκόνας θὰ παραρῶμεν ἀεὶ ἀπο-
θῶς ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβὲς δι' ἡλιουπίστη. τὸ δὲ κατὰ
τὸ ἑτερον μέρος τῆς κλίμακος πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ
τὴν ἀριστερὰν παρόδον ἐπολιόνηται τῆς σκηνῆς τοῦ Φαίδρου

εὐρέθη ὅλον καταστραμμένον. εὐρέθησαν δὲ πάντα τὰ
ἀνάγλυφα ταῦτα ἀλαμμένα μὲ πηγεῖαν ἀσβεστον, ὡ-
στε νὰ μὴ διακρίνονται τὰ σχήματα αὐτῶν, ὅπως καὶ
αἱ ἐπὶ τῶν ὁρίων ἐπιγραφαί, περὶ ὧν ἐν σελ. 157,
σημ. ἑκτα. τὸ περὶ τὴν ὀρχήστραν μαρμαρίνους ἔργους
εὐρέθη, σκεδὸν ὅλον ἐν συνσχετῇ μόνον κατὰ τὴν ἀρι-
στερὰν ἢ ἀνατολικὴν μέρος, ὅπου καθόλου τὸ καίον
τοῦ θεάτρου εὐρέθη βεβλημένον, λείπονται καὶ τινος
πλάκας τοῦ ἔρκους τοῦτου. ὁμοίαν δὲ αἱ πλάκας ἦ-
σαν συνδεόμεναι, μὲ σκεδὸν αὐτῆς. ὁμοίαν δὲ περὶ ὀρ-
χῆν τὴν αἰμασίαν αὐτῆν εὐρέθη τοῖχος καλὸς ἐν ὑστερο-
τέροις χρόνοις κτισθεὶς, ὅτε ἡ ὀρχήστρα μεταβιβήθη εἰς
δεξιὰς μετὰ τοῦτο. οὗτοι δὲ τοῦτο συνέβη, τῇ ὀρχήστρῃ
νομίζω πᾶς προσκετικὴς παρατηρήσεις· πεπαισθη, ἰδίως
πρῶτον μὲν αὐτὴν τῶν εἰρημένων τοίχων, ἔπειτα τὴν κατα-
στάν ὁμοίαν κατὰ τοὺς ἀρμούς καὶ τὴν βῆσιν τῶν πλακῶν,
τρίτον τὰς καλῶς στοιχημένους ἀστροειδέας ὅπως τὰς ἐπὶ
τοῦ περὶ τὴν ὀρχήστραν πλευρῶν τῶν πλακῶν ὑδραγωγίαι
καὶ τὰς κατὰ τὴν βῆσιν αὐτῶν τῶν πλακῶν τετραγω-
γίαι· τῶνος, τέταρτον τὴν ἐπιβόρῃσαν τοῦ λίθωστρώ-
του τῇ ὀρχήστρῃ μὲ πλάκας καὶ τοῖς βόλοις, τὸ πολ-
λαχὺ ἐπὶ αὐτῶν ἐραθὴν χρίσμα ἀσβεστοῦ, τὸ ὅμοιον
χρίσμα τοῦ τοίχου τοῦ προσκηνίου, τὸ πρὸ αὐτοῦ κα-
κὸν κεράμειον ὑδραγωγίαν δι' ὅλου τοῦ μήκους τῆς ὀρ-
χῆς πρὸς τὸν προσκηνίου (σελ. 130 ε), καὶ τελευταίον
τὴν ἀσβεστότητα αὐτῶν δεξιὰς μετὰ τὴν δεξιὰν ἀ-
κραν τῆς ὀρχῆς πρῶτον ὅμως πρὸ τούτου τῆς χρί-
σματος εἴχετο πιθανὸς ἄλλο τέλος τὸ λίθινον τοῦτο ἔργον,
ὅτε ἦν καὶ ἐλευθέρον τοῦ ῥωμαϊκοῦ περὶ αὐτὸ τοίχον ἀ-
φῶνον πλατωτέρων διδάσκειν τῆς τῆς προεώρας. ὅμοι δὲ
ἡ λαοτῆς τῶν πλακῶν καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἦτοι
ἄλλως ἀσβεστῶς θὰ ἦτον ἔργασι, ἀπὸ ὅμοιαν νὰ κτι-
σθῇ αὐτοῦ τοίχος. φαίνεται οὖν οὗτοι δὲ ἔξ ὁρίων πλακῶν
ἔργον προεώρας καὶ αὐτὸ πρὶν μεταβιβῆν ἡ ὀρχήστρα
ἐν ταῖς χρόνους τῶν Βυζαντινῶν ἢ Τούρκων εἰς ἑσπέρην
μετῆν. ἐπολιόνη δὲ τὸ μαρμαρίνον τοῦτο ἔργον ἐν τῇ
χρόνους τῶν Ῥωμαίων πιθανὸς καὶ δι' αἰετῆς ἔργον
καὶ ἐν τῇ διονυσιακῇ θεάτρῳ τῶν Ἀθηνῶν αἱ ἀσφαλ-
ταὶ τοῦ Ῥωμαίου μοναρχοῦ, καθὰ μαρτυρεῖ Φιλίστρατος
ἐν ταῖς εἰς τὴν Τυαντὴ Ἀπολλωνίου σελ. 73—74 τῆς
ἐκδόσεως Knyser καὶ Δίων ὁ Χρυσώτατος ἐν λόγῳ καὶ
σελ. 385—386 τῆς παρὰ Τευδέρῳ ἐκδόσεως Διούδο-
ρου.

ὁ Φιλίστρατος αὐτοῦ, προειπὼν ὅσα δὲ Ἀπολλωνίους
ἐπέπληξε τοὺς τότε Ἀθηναίους (ἔργον δὲ ὁ Ἀπολ-
λωνίους περὶ τὰ 50 π. Χ.) ἐπὶ ἐκδοχῆς ἀναθήνα, οὗτοι δὲ

πυλὸν μέρος ἀνευρέθη τὸ ἀρχαῖον ἐκείνου ὑδραγωγείου, περὶ οὗ ἐν σελίδι 131 ἔλαγα οὗτις ἡ ῥύασις τοῦ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφ' ἵκναιο, ἐνθα νῦν καὶ εὐρήθη κατέρχεται ἀπλῶς ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου μέρους τῆς ὀρχήστρας καὶ χωρεῖ μετὰ σφραδισσάντων ὑπὸ τὸ παρασκήνιον.

τοῦ ἀριστεροῦ δὲ ἡ ἀνατολικὴ παρασκήνιον δὲν ἐφάνησαν μέχρι τοῦδε λέγοντες ἔχοντες τῆς παρόδου ὅμως τῆς ἀριστερῆς ἐφάνη ὡς κατεστέρησεν τῇ ἐξερρομένη τολῷ· ὥστε ἔχοντες τὸ σήμα καὶ ὁμοῖον μέρος τοῦ θεάτρου πληρεῖς ἡ παρὰ τὸν τοίχον τῶν εὐρεθείσων κλίμαξ τοῦ κύκλου ἔχει πλάτος 0,71, καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ εἰρημέτου τοῦ τοίχου 0,42 εὐρέθησαν οὗτοι καὶ κατὰ τοὺτον τὸν ἀριστερὸν τοίχον τῆς παρόδου 8,90 καὶ μαρμαρεὺς ὀγκοί, ὅποια καὶ κατὰ τὸν δεξιὸν τῆς παρόδου (σελ. 139—140).

κατὰ δὲ τὴν δεξιὰν παρόδον εὐρήθη καὶ ὁ ἀριστερὸς αὐτῆς τῷ ἐξερρομένῳ τοίχῳ, πεποιημένος ἐκ μαρμαρίνου λίθων μεγάλων, ὧν τὸ ὕψος καὶ πλάτος ὑπερέβαινε τὸ γαλιανὸν μέτρον, τὸ δὲ πῶρος=0,50, πληροὺν δὲ καὶ βάθρον τετραγωνικὸν ἐκ πολλῶν ὀγκοειδῶν λίθων συνημμένων. ἀπῆλθε δὲ ὁ τοίχος οὗτος ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ τῆς παρόδου μέτροι γαλ. 5,70. αὐτὸν δὲ εὐρήθη κατασκευασμένη καὶ πλάξ μεγάλη τοῦ ὕψους ὅμοια κεκλιμένη καὶ μήκος μὲν ἔχουσα 1,03, πλάτος δὲ 0,73 καὶ πῶρος 0,16, τῆς ψαλίδος (σελ. 140) ὅπως λαβάνον. τοῦ δεξιοῦ δὲ παρασκήνιον εὐρήθησαν ἱκανὰ ἔχοντες μέχρι τοῦδε.

τὰ ἐκ τῆς ἀρχαιολογικῆς καὶ πλαστικῆς λαβάνοντα διαφάνον ὁμοῖα ἀποκαταστάσθαι σφάρα καὶ ὑπερβαίνουσι τὰ ὅρια καὶ τὰς δυνάμεις τῆς παρῶσης ἐφημερίδος, ἡ τοῦ ἀνάγκης νὰ παρατελεθῇ ἡ ἐκδοσις αὐτῶν εἰς ἔτη πολλὰ. νὰ δώσωμεν δὲ πάλιν ἀπλῶς αὐτῶν περιγραφήν διευκρινῶν, ὅπως πολλοὶ τῶν σοφῶν Γερμανῶν συνεισφέρουσιν, δὲν νομιζόμεν ἡμεῖς πολεμίσαντες. νὰ προπεριγράψωμεν δὲ πάλιν αὐτὰ καὶ ἔπειτα ἐν εὐμενείᾳ νὰ παραγγείλωμεν τὰς εἰκόνας τῶν, ὅπως ἤδη εἰς τὴν ἐκδόσιν, τὸ νομιζόμεν ἀποσφαλτὸν διὰ τοσοῦτοια μήπως δὲν καταρτίσωμεν ὑπερίκον νὰ δώσωμεν καὶ τὰς εἰκόνας πάντων τῶν περιγραφέντων διὰ πολλὰ αἶψα καὶ ὅπως διὰ τὴν συσσωρεύσιν τῶν ἐπιγραφῶν, τῆς κυρίας ὁλῆς τῆς παρῶσης ἐφημερίδος. ἔχοντες γὰρ πολλὰς γυμνάσις ἐπιγραφῶν, τὰς μὲν ὅπως ἀνεκδότους, τὰς δὲ ἀτελῶς δημοσιεύμας. διὰ δὲ περιορισθόμεν ἐν τοῖς ἐξῆς εἰς τὴν ἀπεκρίσιν μόνον τῶν κυριωτέρων ἔργων τῆς πλαστικῆς, ὅτε περ καὶ δὲ περιγραφόμεν αὐτὰ ἐν τῇ παρόντι δὲ τούτῳ ἐπιηρώσαμεν τὸν κενὸν

τόπον τοῦ ΚΘ' πίνακος μὲ τρία μόνον ἔργα τῆς πλαστικῆς ἐπ' ἀρ. 2, 3 καὶ 4. τοῦτον δὲ ἐπ' ἀριθ. 4 καὶ 2 περιγράφωμεν ἐν σελ. 135 δ'—ε ὅμοια δὲ τῷ ἀρ. 4 τροπικῇ προσώπῳ γυναικὸς εὐρήθησαν καὶ ἄλλα δύο, ὧν περιετὴν ἐκρίναμεν τὴν ἀπεικόνισιν. τὸ ἐπ' ἀρ. 3 ἀνδρὶ γλυφόν λίθῳ λευκοῦ πεντακλῶν τῶν ἔργων μέτρον τῶν ῥωμαϊκῶν γρόνων, τμήμα μεγάλῃς βαρβαρικῆς παραστάσεως, ἐφ' οὗ φαίνεται καθήμενος σάτυρος ἐξωστὸς τῶν ἀπομυκτηρίων, κρατῶν τῇ φανερῇ διεστῇ κληθεὶς εὐπλεκτην ἐπιμύκτην κλήρη σατυρῶν, ἐφ' οὗ καὶ γρόφῳ εὐροβρὸν διεσπύετο ἐπὶ ἀνακλῶντι ἐν τῇ θεάτρῳ τῇ 22' Ἰουνίου 1862, ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ καλῶς ἐστραμμένου δὲ ὧν πρὸς ἀριστερὰν ἀποσφύγγει τὸ ὑπερὸν αὐτοῦ πρόσωπον πρὸς τὸ ἔλκος θυμὸν ἐφάβη ἡμῶν δεξιὸν μέρος τοῦ σώματος, γρόφον δὲ τὰ παρῶματα ἐκρωτῶν ἀριστερῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ἄκρον τοῦ Σατύρου γένους ὑποκλῶν τὴν τροφῶν δεξιὰν τοῦ, ἡ μόνῃ ἐκ τοῦ ὅλου σώματος διεσπύθη. αὐτοῦ δὲ τοῦ Σατύρου λεπτὴ μὲν ὁ ἄκρος δεξιὸς ποδὶς ὁ ἀριστερὸς δὲ μετὰ τῆς ὁμοῖας γρόφῳ ὑπερσφύγγει ὅπως τοῦ καλῶς, ἡ μὲν καὶ ὁ δεξιὸς ἐφ' ὅμοιᾳ ἐκδοσὶ καὶ ἀπὸ τοῦ Σατύρου ἀνέκδοτος κλῆμα ἀπὸ τοῦ, κατὰ τὸ ὅπως τοῦ Σατύρου κύπτεται ὡς αὐτῶν ἀκέραιον καὶ ὁμοῖον, ὅπως ἀκέραιος τὸ ὅμοιον τοῦ σατύρου, ὡς κλῆμα, 0,47, τὸ δὲ τοῦ λίθου 0,45, ὅπως καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ, καμμένον νῦν ἐν τῇ περιβόλῃ τῶν ἀπομυκτηρίων τῆς ἀκροπόλεως.

τῶν ἄλλων ἔργων τῆς γλυπτικῆς σημειῶμεν ἐντοῦθα δύο ἀκεραίους καὶ ἀκέραιους γρόφους νεανίσκου παρῶματος τοῦ ἐν πίνακι ΚΣΤ ἐπ' ἀρ. 1 καὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν μεγέθους, πλην οὗτις μὲν ἀποκρίνεται πρὸς δεξιὰν, ὁ δὲ πρὸς ἀριστεράν. τοῦτον τὴν ἰδέαν λαμβάνει τις ἐκ τοῦ εἰρημένου ἀπεικονισμοῦ καὶ περικτενὸν ὄργανον καὶ τοῦτον τῶν κολοσσῶν τὴν ἀπεικονίζει. ἐν τῷ ὅμοιᾳ γλυφόν γυναικίον ὁμοῖον τῇ ἐν πίνακι ΚΖ' ἐκδοσὶ καὶ ἐκδοσὶ ἀκέραιος, ὡς ἔχον καταρτίσας κνήσεις, καὶ ἄλλοις τῆς κεφαλῆς κλίμα βεβαιῶναι δὲ τοῦτο ἀναμφότερον τὴν γνώμην μὲν (σελ. 138—139) οὗ γροφῶν τῆς καὶ ἐκείνῃς τῇ, ὡς καὶ ἡ παρῶσα φανερῶς.

δοσχερστέρα δὲ μὲν φαίνεται ἡ ἀπεικονιστικὴ καὶ ἐκδοσὶ ἀνδρομεικῶς τινὸς ἀριστερῶν εὐρεθέντων τῇ 9' Ἰουλίου ὅπως τὸν παρασκήνιον τοῦ Φαίβρου πληγῶν τῆς ἀριστερῆς παρόδου, οὗτος ἔνα ἀναμειβόμενος τὸ ἀριστερὸν τῶν μέχρι τοῦδε εὐρεθέντων ἔργων τῆς γλυπτικῆς. φαίνεται δὲ οὗτις ἐνα καλλιτέχνημα τῶν χρό-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

των Ἀδριανού. ἔστι δὲ νηπιὸς λαγάρδης ῥυμνός, ὅρος ἔχων ἀπὸ τῶν διαγραφῶν μέχρι τῆς κορυφῆς 1,80· λαίπυρος δ' αὐτοῦ αἰ ἄερος πλάτος καὶ αἰ χεῖρας ἀπὸ τῶν ἀγκυλῶν καὶ ἡ βίβη παρὰ τοῦς μηρούς· ὁ ἔχων τὰς χεῖρας βασιλεύσας ἐπὶ τοῦ δεξιού ποδὸς ἑτοιμός νὰ στήρῃ ἐπὶ τοῦ ἐξώφρου τοῦ προτεταμένου ἀριστεροῦ ὡς ὁρμῆς προθύμως μὲν ἀρβύω· δὲ βαίνων· ἡ ἐπιμαλῆς διασκευὴ τῶν τριγῶν τῆς κεφαλῆς, ὧν τινες μακρότεραι ἀρθεύσας εἰς πλεξούδας περὶ τὴν κεφαλὴν ἐκλήθησαν μὲν γαῖτανάκια ὑπὲρ τῶ μέτωπον, τὲ στενὸν τοῦ μετώπου καὶ πρὸ πάντων τὲ τεθλιμμένον τοῦ προσώπου καὶ ἄλλα τοιαῦτα τεμαχίμα ἱκανὰ φαίνονται μοι νὰ θεωρηθῶν ὡς Ἀντιόχου εἰκόνας ὁ ἀνδρεία· οὗτος καὶ δὴ ὡς Ἀπαλλῶν Πυκνόρμος φαίνεται μοι· ἐστὶ ἀπεικονίσθη ἐν ταῦθα ὁ Ἀντίοχος.

τοιαῦτα μόνον καὶ τούτων, τῶν εὐρεθεισῶν δὲ ἐν τῇ θεάτρῳ ἐπιγραφῇ, καθόρισαν σήμερον τὰς ἐξῆς.

ἀ. 206

(ὄρα τὴν πλ. 4', 5)

ἀγαθὴ τ' ἡγεῖται
ἐπιμαλῆς
τῆς ἐξ Ἀρείου
πάγου βουλῆς
Πόπλιον Ἀτίον
Ἀγέσιον Μαμαρ-
τίων Παλλῆ-
να τὸν ἀπὸ Κο-

ἐπὶ τμήματος ἑκκοῦ λίθου πεντέλοκον, εὐρεθέντος ἐν τῇ θεάτρῳ καὶ νῦν στηλνέντος· ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ ἀριστεροῦ τῆς δεξιᾶς παρεῖδον, τὸ ὄρος αὐτοῦ 0,57, τὸ πλάτος αὐτοῦ 0,34, καὶ ὡ 0,32, τὸ πάχος 0,31.

ἀρ. 206

(ὄρα πλ. 2,5 καὶ 6)

1) X'

βουλῆς
ὁπηρεστῶν.

ἐπὶ πλίνθου πεντακτῆς ἐκτεταμένης κατὰ τὴν ὀριζήν γωνίαν τοῦ περιβόλου τοῦ θεάτρου· ἡ φέρουσα δὲ τὰ γράμματα πλευρὰ τοῦ λίθου, ἔχουσα ὄρος 0,40, μῆκος 1,06, δὲν κτεῖται κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιρρανεὶαν τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, ὥστε νὰ ὑποβέσῃ τις ἐπὶ ὕστερον ἐνακλῶσθῃσαν τὰ γράμματα, ἀλλ' ἐντὶς κατὰ τὸν ὅρον τοῦ λίθου καὶ δὲν θὰ ἀναυρίσκοντο,

ἀν δὲν συνάβαινε νὰ εὐρεθῇ καταστραμμένη ἡ γωνία τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, ὅθλον οὖν οὗτοι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἵνε ἀρχαιότερα τοῦ περιβόλου, ἐν ᾧ εὐρίσκεται ἀνάποδα ἐκτεταμένη, ἵνε δὲ δὴ αὐτὸ λίαν σπουδαία ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ὡς παρέχουσα ἀπόδειξιν τοῦ χρόνου καὶ ἐν ἐκτετατῇ ὁ ὀριζήν καὶ περιβόλος τοῦ θεάτρου. ἂν οὖν καλῶς ἡρμηνεύσας τὰ ἐν τῇ πρώτῃ στίχῳ δύο μεμονωμένα γράμματα, τὰ 0 καὶ X, τὸ μὲν 0 ἀντὶ ἄρ-ῆρου ἐκλεθῶν τὸ δὲ X ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ 600, ὡς συνήθως εὐρήσκει ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς σηματομενόμενος ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν (ὄρα π. γ. ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ ἀρ. 106 στ. 4. ἀρ. 185, στ. 4, ἀρ. 182, στ. 2 ἀρ. 124, στ. 8, ἀρ. 125, στ. 5), ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη δὲν ἵνε δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ἀρχαιότερα τῆς ἐντὶς ἐλευπίδος· ἡ τοῦ 307 πρὸ Χριστοῦ, οἷα, ὡς γνωστόν. ἵκνόντο αἱ φυλαὶ δώδεκα καὶ ἐτηρήθησαν τόσαι, τὰ ὀνόματα μόνον τινὲς μεταβιβάσας, μέχρις Ἀδριανού. τότε δὲ καὶ αἱ βουλευταὶ ἀπὸ πεντακτῶν ἐγένοντο ἑξακτῶν. τούτων δ' οὕτως ἐγένοντο ὁ χρόνος τῆς κτίσεως τοῦ περιβόλου τοῦτον πρέπει νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τοῦ 307 καὶ ἐξῆς μέχρις Ἀδριανού. ἀφ' οὗ ἐκ τῆς ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἵνε δυνατόν νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν Λυκούργον τοῦτο τὸ ἔργον, ἀποθανόντα, ὡς γνωστόν, πρὸ τοῦ 325 π. Χ. ἴσως δὲ ἵνε ἡ τοῦ Ἀριεβαρδάνου ἐργῶν, οἷα καὶ ἠθέλον ἐκταῖς τοῖς Ἀθηναίοις, ἡ τοῦ Ἀδριανού.

ἄλλα παρὰ τὴν παρέχει μοι ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ τὴν ἐντὶς ἔχει τὸ γράμμα ἥτα δὲ, δὲν ἔχει τὸ ου καὶ ἡ μύνη, ἀλλ' ὁ μικρὸν ἀντὶ αὐτῶν καὶ τῆς μεταχθῆν ὡς παλαιῶν μετὰ γένεως συνεισπραγμένην, ὁ πρῶτος ἐν ταῦθα ἡγεῖται εἶδα, ὥστε καὶ τὸ ὑποβόρηνκα τοῦτο, ὡς τοῖς ἐντὶς ἄλλοις ὡριζόμενος, οἷα ἡ ἐν τῶν 1Α', δὲν ἐνθυμούμενα ἀπὸ πρῶτον ἀλλὰ καὶ τὰ γωνιώδη δὲ γράμματα δὲν εἶναι τὰ ἴδια ἀρχαιότερος ἐνταῦθα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκείνης τοῦ πρώτου (πρὸς Franz, Elem. epigr. σελ. 231).

ἀρ. 207

ἀγαθὴ τ' ἡγεῖται

Τ' Αἰὶ Ἀδρῆ· Ἀπολλωνίου
Ταρσεὺς καὶ Ἀθηναῖος κοινῶς
δὲς καὶ κτῆρε περιεποιεῖται
5 οὖν Καπιτωλίου νεκρῶς τὸν
ἀγῶνα τῶν Ὀλυμπίων ἀνέστη-
σα τὸν ἀνδριάντα.

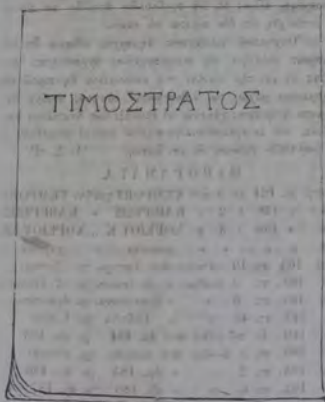
ἀρ. 207

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
 ΤΑΙΛΑΥΝΑ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
 ΤΑΡΕΥΣ ΚΛΑΘΗΝΑΙΟΣ ΚΛΩΜΗ
 ΔΟΣ ΚΑΙ ΚΛΩΜΗ ΣΠΕΡΟΔΟΝΕΙΚΗ
 ΕΥΝΚΑΤΙΤΙ ΤΑΙΛΑΥΝΑ ΚΛΩΜΗ
 ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΕΙΩΝ ΑΝΕΣΤΗ
 ΕΑΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ

ἐπὶ στήλης στρογγύλης, λίθου πενταγώνου, ἥς τὸ πλάτος 0,63, ἡ δὲ διάμετρος 0,60, εὐρέτη ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἵσταται· αὐτοῦ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς σκηνῆς τοῦ Φαίδρου ἐν τῇ ὀρχήστρῃ.

ἀρ. 208

ἀρ. 208

Τιμόστρατος.

ἐπὶ βάθρου, 2 ἑπερὶ ποτὶ ἀδριάντα. εὐρέτη ἐν τῷ

θεάτρῳ, ἔκρου καὶ οὖν ἵσταται κατὰ τὴν ὀρχήστραν πλησίον τῆς ἀριστερᾶς πόρτης. ὅλως ἐμῆτινος τὸ ὕψος 0,72, τὸ πλάτος δὲ 0,53, κατὰ δὲ 0,54 τὸ πάχος 1,03. ἡ Τιμόστρατος οὕτως ἀνεπιβάντατος ἢ γυναικὶς ἐκ τῶν ἀσημένσιων ἀποσπασμάτων κομῆτος ποιητῆς (Fra Bothe, Poet. com. Gr. fragm. Paris 1855 Didot σελ. 720 ἐπ.), αὐτοῦ βασις ὑπονοεῖται Δίων ὁ Ἀρμενιάκος (ἐν λέγει λδ. σελ. 384, 4 Dindorf — Teubner), γλαυκῶν τοῦ Ἀθηνάου· οὐκ οὖν μόνον γλαυκῶν ἱστάσιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ Μένανδρον.

ἀρ. 209

Βίσις.

ἐπὶ μαρμαρένῳ μάρμῳ εἰς δύο τετρασμένον, εὐρέτην ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ οὖν κατὰ τὰ παρασκήνια τῆς δεξιᾶς πόρτης κεκλιμένον· τὸ ὕψος αὐτοῦ 0,25, τὸ πλάτος 0,75, τὸ πάχος 0,75.

ἀρ. 210

ΙΕΡΕΩΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
 ΖΩΣΤΗΡΙΟΥ

ἀρ. 210.

Ιερέως.

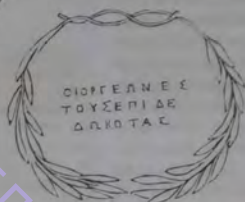
Ἀπώλωνος.

Ζωστήριου.

ἐπὶ τμήματος ὁρόνου διπλοῦ λευκοῦ πενταγώνου, ἡμίστιος τοῖς ἐν τῷ διονυσιακῷ θεάτρῳ εὐρέτην ἐν τῇ ἀπαικασμῇ ἤτοι ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Δ' αὐτοῦ ἢ ἐν σελ. 149 τῆς παρούσης ἐφημερίδος. τὸ σωζόμενον τμήμα ἔκρου ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τῆς εἰσόδου ὁρόνου πρὸς ἀριστερὰν κλίμακος ὑπάρχοντος ποτὶ ἐν τῷ θεάτρῳ, ὡς ἡ λευκότης τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ σωζόμενου τμήματος δηλοῖ· εὐρέτη δὲ, ὡς ὁ κύριος Πιττακὴς ἐν ἐκείνῃ 1853 σελ. 863 τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος τοῦ ἔτους, «ἐν τῇ καλουμένῃ Μητροπόλει», νῦν δὲ καίτοι ἐν τῇ καλουμένῃ ἀγορᾷ τοῦ Ἀδριανῶν. τὸ ὕψος τοῦ λίθου 0,45, τὸ πλάτος, 0,72, δὲ οὖν δὲ ἐπὶ τῆς εἰσόδου, περὶ τῆς ἐκείνης καὶ ἔκρου τῆς συνήθους καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁρόνοις τοῦ θεάτρου ὑπαρχούσης ὅλης, 0,20, ἡ ἐπιγραφὴ αὐτοῦ ἐφημερίδος.

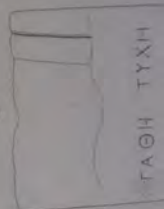
ΟΕΣΠΙΣ

ἀρ. 210

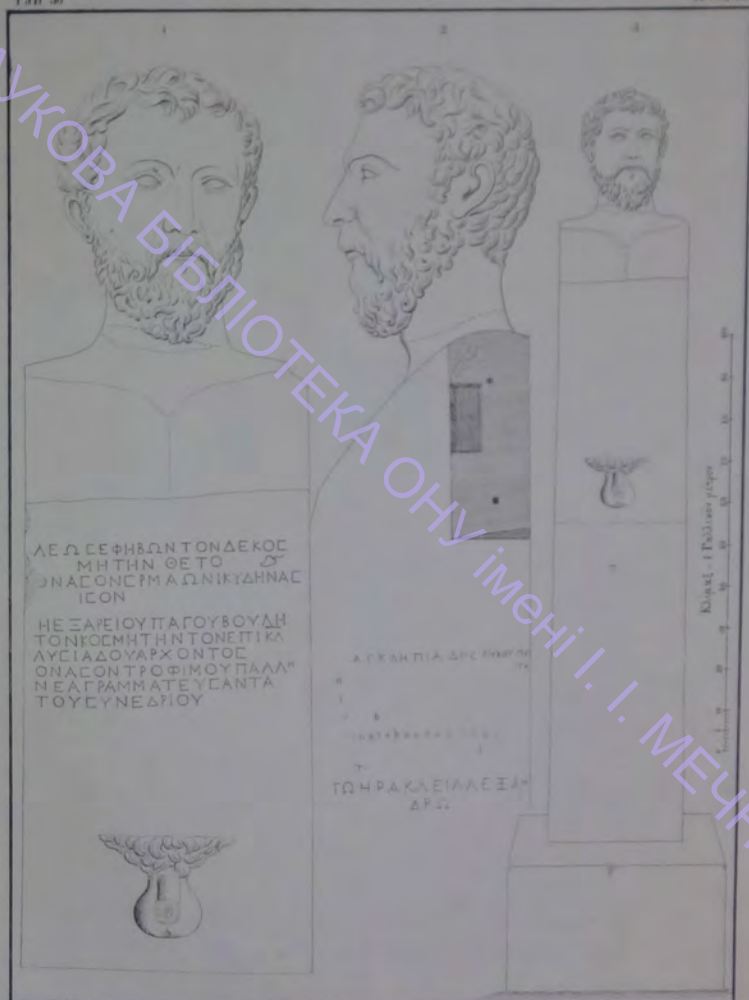

ΓΕΝΟΥΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΝΟΥΧΩΝΟ ΣΑΓΩΓΑΙ ΚΥΝΑΙΜΕΝΟΙ ΜΕΝΟΥΧΩΝ
 ΕΠΕΙΔΗ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΝΗΛΕΜΑΤΑ ΓΕΙΝΕΣ ΑΙΚΑΙΔΙΑ
 ΕΙΛΑΝΧΑΝΟΥΣΑΙ ΠΕΡΙΑΙΤΑΙΑΣ ΕΙΝΤΙΝΑ ΕΛΑ ΓΕΝΕΣΘΑ ΗΜΕΝ
 ΚΑΤΗΝΘΕ ΓΗΕΡ ΑΜΗΔΕΙΑΙ Υ ΣΕΡΙΤΗ ΣΑΠΑΝΗ ΣΕΡΙΘΕΙΝΑΙ
 ΑΓΑ ΕΙΤΥΧ ΙΔΕΔΟΚΟΛΙΤΟΙΣ ΕΙΣ ΕΙΝΤΗΝ ΗΛΑΧΟΥΣΑΝ ΕΙΡΑΝΟΣ
 ΜΟΡΕΝΗΝ ΗΡΧΟΝΤΕΝ ΙΑΥΤΟΝ ΚΑΤΑ ΕΛΑΥΤΑΔΕ ΚΑΙΤΑΣ ΜΟΡΙΑΣ ΤΗΝ
 ΕΡΟΝΟΥΣΔΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥΣ ΕΤΙΘΕΝΑΙ ΕΤΑΙΣ ΦΙΛΗΘΟΡΕΚΑΙΤ
 ΕΙΤΗΝ ΘΕΟΝΟΥΣΑΙ ΕΝΤΩΙΑ ΝΙΚΗΜΟΝΑ ΑΝ ΕΤ ΑΠΑ
 ΤΑΡΟΙ ΕΙΚΥΡ ΟΙΕΣ ΤΩ ΣΑΝ ΟΙΟΡΓΕΛΩΕΣ ΗΜΕΝ ΤΕ. ΉΝ Α Α ΚΑΙΝΟΥ
 ΤΙΤΩΝ ΕΓΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΣΙΑΝΔΙΑ ΧΜΕΝ Ε ΤΗΚΟΝ ΕΙΕΡ
 ΤΑΝΤΟΡΑΙΟΤΑΙΑΝ ΗΕΕΝΑΙ ΔΕ ΗΘΕΝΗΜΙ
 ΤΟΝΕΙΡΩΣ ΜΕΝΟΥΕ ΠΑΙΝΟΝ ΑΥΤΑΙΣ ΚΥΡΟΙΟΙ ΕΤΑΣ ΑΝΚΑΤΟΙ
 ΥΠΕΡΙΤΗΣ ΑΡΕΙΟΥΣΗ ΣΚΑΡΙΣΤΑΤΩΔΕ ΑΕΙΛΑΝΧΑΝΟΥΣΑΙ ΕΡΕΙΑ
 ΡΑΝΕΚΤ ΔΝΙΕΡΕΙΩΝ ΤΩΝ Ε ΑΝ ΝΑΙ ΕΕ
 ΝΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΣ ΑΙΕΝΑ Ν ΠΡ ΑΙ ΑΓΕΛ Σ
 ΗΙΕΡΕΙΑΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ Ε ΠΙΤΙΜΟΙΣ ΑΝΑΓΡΑΥΑΙ ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΦΙΣΜΑ
 ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΙΘΙ ΗΝ ΚΑΙΣΤΗ ΣΑΙΕΝ ΥΔΙ ΕΤΩ

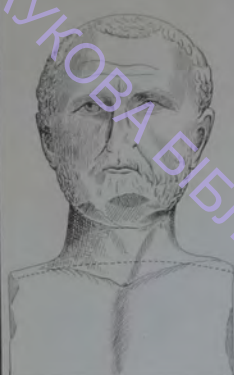
ΕΠΕΙΔΗ ΝΙΚΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΝΟΥΧΩΝΟ ΣΑΓΩΓΑΙ ΚΥΝΑΙΜΕΝΟΙ ΜΕΝΟΥΧΩΝ
 ΕΠΕΙΔΗ ΜΗΤΡΩΔΑΡΑ ΑΝ ΕΙΣ ΑΚΟΣΤΑΣΙΕΡΕΙΑ
 ΔΙΚΗΣΤΗ ΕΓΕΝΟΜΕΝ ΗΣ Ε ΠΙΤΑ ΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΔΣΤ
 ΡΕΥΣΑΙ ΚΑΙΣ ΥΝΔΙΕΣ ΑΓΑΓΕΙΝ ΜΕΤΑΥΤΗΣ ΤΟΝΕΝΙΑΥΤΩΝ
 Δ Α ΔΙΣΙΝ ΔΙΕΣΗΓΑΓΕΝ ΚΑΛΔΣΚΑΙ ΕΥΣΧΗΜΟΝΑ Σ
 ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΡ ΡΟΙΤΗΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΑΝΕΚΚΑΝΤΟΝ ΑΥΤΗΝ ΤΕ
 ΔΚΥΡΑΙΕΝΤΑΙ ΚΤΕΙ ΕΡΕΙΑΙΣ ΚΑΙΤΟΙΣ ΟΡΓΕΛΩΙΝ ΚΑΤΑΤΑΥΤΑΔΕ
 ΕΠΕΙΔΗ ΝΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΓΕΝΟΜΕΝ ΗΙΕΡΕΙΑΣ ΑΝΕΡΕΙΑ
 Ο ΣΑΙΕΑ ΤΡΥΟΡΓΕΛΩΙΣ ΔΣΤΕΚΑΔΕ
 ΚΑ ΑΕΝΜΕΤΑ ΙΔΙΑΝ ΕΠΙΧΑΡΗΣ ΑΝΤΛΗΘΕΤΙΑ
 ΔΙΕΣΗΓΑΓΕΝ ΤΗΝ ΔΣΥΝ ΗΝ ΚΑΛΔΣΚΑΙ ΕΥΣΧΗΜ
 ΝΑΤΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΣ ΤΗΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙΤΑΙΕΡ
 ΔΙΟΝΦΙΛΟΤ ΜΟΥΝΤΑΙΑΙ ΕΡΕΙΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΘΗΝΑΙ ΑΥΤ
 ΟΙΔΕ ΑΝΤΗΘΕΒΕΛΟΠΛ ΣΑΝΟΥΝΦΑΙΝΑΝΤΑ Π
 ΡΟΝΟΙ ΑΝΤΟΙΟΥ ΜΕΛΟΙΤΗΣ ΘΕΟΥ ΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝ ΚΑΛΔΣΚΑΙ ΕΥ
 ΣΛ ΗΙΤΥΧΕΙ ΔΕ ΔΟΧΒΑΙΤΟΙΣ ΟΡΓΕΛΩΙΝ
 Ε ΝΑΤ
 ΕΙΤΑΙΣ
 ΕΡΕΙΑΙ Σ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗΝ ΑΛΣΚΑΙ ΕΤ ΜΟ
 ΡΑΙΤΩΝ ΣΑΝ ΚΑΤΑΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΥΑΙ
 ΗΙ ΑΝΤΡΙ ΑΤΑ
 ΔΕ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΦΙΣΜΑ ΑΤΟΝ ΓΓΑΜ ΕΑΤΗΝ ΣΤΗΝ ΑΝ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ΕΡΜΗΝΧΡΥΣΙΠΠΟΥΚΟΣΜΗΤΟ
ΡΟΣΕΘΛΟΙΕΦΗΒΟΙ
ΑΝΤΑΡΕΤΗΣΤΑΣΗΣΘΗΚΑΝ
ΑΡΙΤΤΡΕΠΕΩΣ

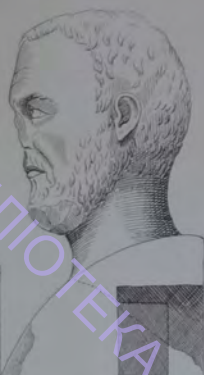
ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΟΣΔΙΑΒΟΥ
ΑΒΑΚΑΝΤΟΥΤΟΥΕΥΧΩΛ
ΠΟΥΚΦΕΙΣΙΩΣΕΤΟΣ

Ζ

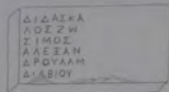
ΠΛΑΤΩΝΕΙΣΤΕΡ

ΤΩΗΡΑ
ΚΛΕΙ
Δ

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΟΙΕΤΙΚΑΜΧΡΥΣΙΠΠΟΥΕΦΗΒΟΙ
ΦΙΛΟΚΑΙΣΙΝΤΑΤΑΙΩΝΑΝΤΕΣ
ΠΕΡΕΝΙΟΣΚΕΝΤΕΤΟΣΑΖΗΝΕΥΧΩΛ
ΕΥΑΜΩΣΑΦΡΟΔΕΙΣΙΟΥΦΥΛΑΚΙΟΣ
ΡΙΟΥΙΟΣΣΑΒΕΙΝΟΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΕΠΙΤΟΝΟΣΕΡΑΡΡΟΥΓΑΡΗΤΤΟΣ
ΙΣΙΩΡΟΣΑΖΗΝΕΥΣ
ΖΗΝΥΡΟΣΙΣΙΩΡΟΥΠΑΙΑΝΙΕΥΣ
ΝΙΚΗΡΑΤΟΣΠΑΦΝΟΥΦΛΕΥΣ
ΛΑΒΕΡΙΟΥΑΝΤΤΟΣΒΟΥΤΑΔΗΣ
ΦΑΙΑΝΟΣΕΡΑΛΕΙΟΥΤΑΨΩΒΕΑΘΝ
ΙΣΙΡΑΝΣΠΑΛΛΗΝΟΥΤΑΦΑΜΩΝΙΟΣ

Χημεία 8 1622m/meter

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ОЛЕКСАНДРА НАУКА - НАУКА
ВУЛКАНА
ВУЛКАНА

26/09/25

904190

НБ ОНУ

560556

82,446

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Επει τῶν φιλαρχῶν πρὶν πέμπουσιν εἰς τὸν ἐκδόστην ἐκμάγματα ἐπηγραφῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ περικα-
λύμματι τοῦ ΣΤ' καὶ Ζ' τεύχους εἰρημένῃν μέθοδον, παρακαλοῦνται νὰ υποσημειώσωσιν ἐν τῷ ἐκμάγματι
α) τὰς διαστάσεις τοῦ λίθου, ἴσως τὸ ὕψος, πλάτος καὶ πάχος αὐτοῦ κατὰ τὸ γαλλικὸν μέτρον, εἰ ὑποβέλ-
λομαι ἐνταῦθα τὸ δέκατον, ἔσται τῶν εὐρισκομένων εἰς τόπους, ἐνθα δὲν ἔτε εὐκαλεῖν νὰ εὕρωσι τοιοῦτον
μέτρον. β) τὴν ποιότητα τοῦ λίθου καὶ τὸ χρῶμα αὐτοῦ, εἰς ἃν ἔτε πέτρα κοινὴ ἢ μαρμαροῦ ἁ-
πλοῦς ἢ μαύρου κ. τ. τ. γ) τὸ σχῆμα τοῦ λίθου. δ) τὸν τόπον ἐνθα εὐρέθη τὸ πρῶτον καὶ ὅπου τῶρα εὐ-
ρίσκεται καὶ τὸν χρόνον τῆς εὐρέσεως, εἰ δυνατὸν. δ' ἐκδόστης.

δέκατον γαλλικὸν μέτρον.